

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Torsdag den 4. marts 1999 kl. 17.30

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal indledningsvis byde velkommen til Hanne Nielsen, der sætter sig på sin plads nu. Hanne Nielsen er tilbage efter endt orlov. Velkommen tilbage.

Jeg skal endvidere byde velkommen til Gunhild Legaard, der er indtrådt som stedfortræder for Peter Skaarup under dennes bortrejse og orlov.

Velkommen, vi glæder os til samarbejdet med begge.

(Forsamlingen rejste sig)

Jeg skal oplyse, at jeg har modtaget meddelelse fra Louise Frevert om, at hun har meldt sig ud af Det Konservative Folkeparti og fremover repræsenterer Dansk Folkeparti.

Der er til aftenens møde udsendt en dagsorden med i alt 14 punkter. Der er endvidere modtaget 6 sager, som under forudsætning af forsamlingens tilslutning optages på dagsordenen.

Det er sag 87/99 om godkendelse i henhold til styrelseslovens § 15, stk. 2, af forlængelse af Preben Bille-Brahes orlov indtil 1. maj 1999.

Sag 88/99 om godkendelse i henhold til styrelseslovens § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af 3. stedfortræder under Preben Bille-Brahes orlov, da Lise Helweg af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 4. Marts 1999 og frem. 3. stedfortræder, Jarl Cordua Nielsen, indkaldes som ny stedfortræder under Preben Bille-Brahes orlov.

Så drejer det sig om sag 89/99 om godkendelse i henhold til styrelseslovens § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Karen A. Schmidt, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 4. marts 1999 og indtil 4. april 1999. 1. stedfortræder, Battal Tanriverdi, indkaldes.

Så drejer det sig om sag 90/99 om godkendelse i henhold til styrelseslovens § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Bente Frost, der på grund af bortrejse, ferie og af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 4. marts 1999 og indtil 4. april 1999. 4. stedfortræder, Bent Christoffersen, indkaldes.

Videre drejer det sig om sag 91/99, der er en meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Lars Engberg under Karen A. Schmidts orlov midlertidigt udtræder som medlem af Bygge- og Teknikudvalget og midlertidigt indtræder som nyt medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget, og at Battal Tanriverdi midlertidigt indtræder som nyt medlem af Byg-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

ge- og Teknikudvalget i stedet for Lars Engberg og som nyt medlem af Det Storkøbenhavnske Taxinævn i stedet for Karen A. Schmidt.

Så drejer det sig endelig om sag 92/99, der er en meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Jarl Cordua Nielsen midlertidigt indtræder som medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget under Preben Bille-Brahes orlov, og at Bent Christoffersen midlertidigt indtræder som medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget under Bente Frosts orlov.

Jeg foreslår, at sagerne 87/99, 88/99, 89/99 og 90/99 behandles som de første sager på dagsordenen i aften i den nævnte rækkefølge. Sagerne 91/99 og 92/99 foreslås behandlet som de sidste sager på aftenens dagsorden i den nævnte rækkefølge. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sagerne 87/99-92/99 optages på dagsordenen som foreslået? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Er der i øvrigt bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er den godkendt.

Udenfor dagsordenen

1) 87/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, om forlængelse af Preben Bille Brahe's orlov indtil 1. maj 1999.

Førlængelsen blev godkendt.

Udenfor dagsordenen

2) 88/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af 3. stedfortræder under Preben Bille Brahe's orlov, idet Lise Helweg af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 4. marts 1999 og indtil videre. 3. stedfortræder Jarl Cordua Nielsen indkaldes som ny stedfortræder under Preben Bille Brahe's orlov.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Jarl Cordua Nielsen var rette stedfortræder.

Indkaldelsen blev godkendt.

Udenfor dagsordenen

3) 89/99

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Karen A. Schmidt, A, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 4. marts 1999 og indtil 4. april 1999. 1. stedfortræder Battal Tanriverdi indkaldes.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Battal Tanriverdi var rette stedfortræder.

Indkaldelsen blev godkendt.

Udenfor dagsordenen

4) 90/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Bente Frost, V, der på grund af bortrejse, ferie og af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 4. marts 1999 og indtil 4. april 1999. 4. stedfortræder Bent Christoffersen indkaldes.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Bent Christoffersen var rette stedfortræder.

Indkaldelsen blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så beder vi de stedfortrædere, som er godkendt, om at indtage deres pladser i salen. Jeg byder velkommen til de 3 stedfortrædere, hvoraf de 2 jo er gode bekendte af forsamlingen i huset her. Vi glæder os til samarbejdet med alle 3. Velkommen.

(Forsamlingen rejste sig)

1) 72/99

Indstilling om godkendelse af forslag til timemodel for Sankt Annæ Gymnasiums folkeskoleafdeling.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

2) 78/99

Indstilling om godkendelse af forslag til timefordelingsmodel for undervisning af tosprogede elever i folkeskolen, samt om bemyndigelse for Uddannelses- og Ungdomsudvalget til at godkende en særlig timefordelingsmodel for undervisningen af tosprogede elever på kommunale specialskoler.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Den model, der er forslag om, er en mere enkel model end den eksisterende. På nogle måder er den også mere rimelig og retfærdig. F.eks. tæller M-klasseeleverne ikke med i tildelingen af timer til de almindelige klasser. I den gamle model talte man lidt mere pr. elev på de skoler, der havde en høj andel af tosprogede elever. Det, der er lagt op til, er, at eleverne ved tildelingen af timerne fra 3. til 10. klasse tæller ens.

Det spørgsmål, som vi har diskuteret i udvalget og andre steder, er, om tosprogede og tosprogede ikke kan være forskellige ting. Det er det selvfølgelig. På samme måde som der er forskel på sociale forhold blandt de etnisk danske elever, er der selvfølgelig også hos de tosprogede. Det har været brugt som et argument for, at man skulle tildele skoler med en høj andel af tosprogede elever lidt mere, fordi de lå i socialt belastede områder, og skolerne var generelt set socialt belastet.

Det er også skoler, hvor man for en dels vedkommende har været et træk væk fra skolen i elevsøgningen. De skoler, hvor der har været det her træk væk, har vi givet nogle ekstra bevillinger i efteråret til at lave opsøgende arbejde i forhold til børnene i kvarteret. Det er blevet kritiseret i høringen, at det netop er den type skoler, som mister ressourcer ved dette modelskift.

Denne model drejer sig om tosprogede elever, og i det omfang der gør sig særlige sociale forhold gældende, bør man efter min opfattelse i stedet for se på de sociale parametre, som jo både angår danske elever og tosprogede elever. Det synes jeg, man skal se på i løbet af nogle år.

Men jeg synes, det er forkert, at man giver de mere belastede skoler generelt et lille hug, et lille slag i hovedet ved at skifte model, som kommer til at koste dem timer. Derfor har jeg fremsat et forslag om, at man i de næste 3 år sørger for, at de ikke mister mere end 4 timer ved modelskiftet. Dette er ment som et positivt signal til dem, at vi gerne vil understøtte og hjælpe jer, indtil vi får diskuteret de sociale parametre.

Når jeg siger, det er et signal, og lægger vægt på det, så er det fordi det er mindre ressourcer, det drejer sig om. Mit forslag kommer til at koste 37 timer, og det er jo småting. Det er nogle ting, der absolut ligger inden for de timerester, der ligger i systemet ved forskellige former for afrunding.

Men i stedet for at forvaltningen ligesom klarer det administrativt, hvilket der også står noget om i indstillingen, i hvert fald for det første års vedkommende, så sender vi her fra Borgerrepræsentationen et signal om den her støtte ved at tiltræde mine 3 »at«'er.

Lars Engberg (A): Vi er i Socialdemokratiet grundlæggende enige i den timefordelingsmodel, som er fremsat fra forvaltningens side, og som også har fået flertal i Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Det er sådan, at der er et stigende antal tosprogede elever i vores folkeskoler, som vil have behov for ekstratimer, sådan at de kan komme på omgangshøjde med deres jævnaldrende kammerater. Men vi mener, at det vil være dårligt signal, hvis den nye timefordelingsmodel betyder, at der på nogle skoler sker en for stor reduktion i antallet af timer til de tosprogede elever.

Så vi vil derfor gerne fra Socialdemokratiet foreslå, at man for at undgå en for stor reduktion i timetallet på nogle skoler gennemfører den nye timefordelingsmodel over en 3-årig periode i stedet for at gennemføre den i ét hug.

Derfor vil jeg gerne stille følgende *ændringsforslag* til forvaltningens indstilling, som er tiltrådt af et flertal af udvalget. Der tilføjes et ekstra »at«, altså et 3. »at«, der lyder:

»At den enkelte skole ved overgang til den nye timefordelingsmodel for tosprogede elever maksimalt får en reduktion i timetallet på 4 timer i skoleåret 1999-2000, 8 timer i skoleåret 2000-2001 og 12 timer i skoleåret 2001-2002.«

Louise Frevert (O): Da denne sag blev behandlet i U- og U-udvalget, var den største diskussion om det forslag, som Per Bregengaard havde stillet, og den debat var jeg ret så utilfreds med.

Men jeg har også under udvalgs mødet stillet et spørgsmål til forvaltningen, hvor jeg spurgte direkte, om det ikke var muligt at undersøge barnets sproglige standpunkt, inden man begynder at uddele timer. Svaret fra forvaltningens side var, at det var alt for besværligt at finde ud af.

Jeg synes faktisk det er utilfredsstillende, at det ikke kan lade sig gøre, fordi de pågældende skoler ved jo rent faktisk, hvad problemet er med de pågældende børn. Så de 7.000 børn, man taler om her, kunne man udmærket godt have lavet en sammenkøring på, så man kunne have fundet ud af, hvad standarden og definitionen i virkeligheden skulle være.

Jeg er da helt klar over, at skolerne sikkert vil bruge de timer, de får tildelt, fornuftigt. Men noget af det, min kritik gik på, var, at nu er det hoved til hoved, det er 1:1, og jeg var sikker på, at overgangen ikke blev lempelig nok, og at man på nogle punkter ville have misset nogle børn, at man simpelt hen ikke tilgodeså nogle børn, hvor der var store vanskeligheder med at få børnene til at tale dansk og få dem integreret.

Så jeg synes, at Lars Engbergs forslag er glimrende, og det vil Dansk Folkeparti stemme for.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Nu kan jeg som udgangspunkt godt synes, det er lidt morsomt, at et forslag, som skulle sikre gennemskuelighed, afføder så mange ændringsforslag, så det til sidst må blive totalt mudret, når man vil forstå, hvad der egentlig foregår.

Jeg vil sige, at vi undlod at stemme i udvalget, men har nu ved nærmere eftertanke fundet ud af, at vi vil støtte Per Bregengaards forslag, også fordi vi mener, at de her skoler i forvejen er de hårdest ramte, og de skal i hvert fald ikke have det spark, at vi fjerner de timer fra dem.

Vi har dog en anden bekymring i det her, og det er omkring de klasser, hvor der er færre end 5 tosprogede på 1. og 2. klasses trin. Vi synes, det er uheldigt, at de ikke tilbydes den samme form for undervisning som i de klasser, hvor der er mange, og vi vil gerne stille *ændringsforslag* om, at det bortfalder, således at enhver tosproget uanset antallet i klassen får samme mulighed for undervisning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet, forhandlingerne er ... (*Afbrydelse*). Så må jeg sige til borgmester Per Bregengaard, at han har trykket sig ind på Charlotte Wieth-Klitgaards pult. Men under forudsætning af, at Per Bregengaard er Per Bregengaard, får borgmesteren ordet nu.

Borgmester **Per Bregengaard**: Til Louise Freverts spørgsmål om det med at undersøge elevernes sproglige standpunkt, når de kommer ind ved skolen: Det er et problem, hvis det skal være med til at styre timerressourcerne, fordi hvis man undersøger deres standpunkt ude på skolerne, ser man, at der vil være en stor motivation til at kategorisere eleverne dér, hvor de giver mest på taxametre.

Det vil sige, at hvis man skal lave et rimelig retfærdigt system, så skal de hives ind et eller andet centralt sted for at testes, og så kan man dele dem i forskellige grupper og så udmønte ressourcerne efter det.

Det er selvfølgelig voldsomt besværligt at gøre de her ting og lave sådan mere millimeteragtig retfærdighed. Det ville være meget ressourcekrævende. Altså det er jo op mod en tredjedel af vores elever, der er tosprogede. Hvis de alle sammen en gang om året skulle til en eller anden test, for at man kunne finde ud af, hvordan man kunne placere dem i et taxametersystem, så ville der gå mange ressourcer til det. Så det kan jeg ikke anbefale.

Nu er Socialdemokratiet kommet med et ændringsforslag. Jeg synes, det er lidt grinagtigt. Vi er nede på meget, meget små antal timer her, og at lave en større aftrapning for, at det koster puljen 37 timer til 22 timer til 11 timer sådan over 3 år, er virkelig ude i petitesserne.

Så lagde jeg mærke til, at man i udvalget var enig om, at man i løbet af nogle år skulle se på de sociale kriterier. Det kunne være, man skulle justere dem med henblik på, at det kom de her særlige skoler til gode.

Vi var også inde på i udvalget, dengang man netop gav ressourcer til de her skoler til opsøgende virksomhed, om man kunne støtte dem på anderledes måder omkring timetildelingen. Ja, det kunne man godt, hvis man f.eks. lavede om på de sociale tildelingskriterier, som udløser en mindre pulje, kommunen fordeler efter.

Hvis man holder fast i det synspunkt, at vi i løbet af nogle år kigger på de her ting, så kan vi sige, at den der tilpasning til det generelle niveau let kan komme til at virke som en eller anden yoyoeffekt, hvor man så skal op igen, når man laver den anden tildeling klar. Det er jo, som jeg siger, ude på marginalerne, og yoyoen er ikke så stor, men jeg synes, det er lidt pjattet, at Socialdemokratiet kommer med det her forslag.

Jeg vil selvfølgelig stemme for det forslag, som jeg har fremsat, og som nogle tilslutter sig. Men selvfølgelig er det socialdemokratiske kompromis da bedre end ingenting, så det afhænger jo af afstemningsrækkefølgen, hvordan det går med det.

Men jeg synes, man virkelig er nede i småtingsafdelingen, som forvaltningen ellers plejer at håndtere på rimelig vis, og også i denne sag lægger op til at håndtere på rimelig vis.

Det er jo sådan ude på skolerne, når de skal udmelde timer konkret, så har vi vores modeller, men man runder jo lidt op og ser på, hvis der nu kan blive en hel stilling dér, ja så er det fornuftigt at lægge 7 timer dér. Er der et særligt behov på den skole, som de argumenterer for, ja, så får de også lidt ekstra på marginalerne, og det er de marginaler, man går ind og laver en sindrig model for, hvor man endda skal sidde og regne på de enkelte år i forhold til den gamle model, hvordan de mister og vinder.

Så jeg synes, det er fjollereri, men det må Socialdemokratiet jo om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Småtingsafdelingen er set før, og det bliver formentlig heller ikke sidste gang.

Per Bregengaard (Ø) stillede ændringsforslag om tilføjelse af følgende "at"er:
 "At skolerne maksimalt gennemgår en reduktion på 4 timer ved overgangen til den nye timefordelingsmodel,
 at der tilføres ekstraordinære timer til de skoler, der ved overgangen til den nye timefordelingsmodel gennemgår en reduktion på mere end 4 timer, og
 at timetildelingen fastlåses de kommende 3 år, hvorefter ressourcetildelingen - herunder de sociale tildelingskriterier - tages op til overvejelse."

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 16.

Før stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, O, V, C, B, P og D.

Lars Engberg (A) stillede ændringsforslag om tilføjelse af følgende "at":
 "At den enkelte skole ved overgang til den nye timefordelingsmodel for to-sprogede elever maksimalt får en reduktion i timetallet på 4 timer i skoleåret 99/00, 8 timer i skoleåret 00/01 og 12 timer i skoleåret 01/02."

Ændringsforslaget blev godkendt med 50 stemmer. Ingen stemte imod.

L undlod at stemme.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F) stillede ændringsforslag om, at sætningen "Har skolen under 5 tosprogede elever på 1. og 2. klassetrin, udløses der ikke timer." udgår af afsnittet "Dansk som andetsprog i indskolingen".

Ændringsforslaget blev forkastet med 40 stemmer imod 11.

Før stemte: F, B og L.

Imod stemte: A, Ø, O, V, C, P og D.

Indstillingen blev herefter godkendt.

3) 84/99

Indstilling om, at projektjusteringer som følge af prisstigninger i forbindelse med etablering af en integreret institution for 0-5 årige i Prinsessegade 56-60 tages til efterretning. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev taget til efterretning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

4) 82/99

Indstilling om forslag til lokalplan for Wilders Plads, Krøyers Plads og Grønlandske Handels Plads på Christianshavn (Wilders Plads II) med henblik på offentliggørelse, samt at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigelsesfrist på 2 måneder.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Den af Mikkel Warming på Enhedslistens vegne afleverede udtalelse medgår i offentliggørelsesmaterialet, og jeg forstår, at noget tilsvarende gør sig gældende for Jens Johansens og SF's vedkommende.

Indstillingen blev godkendt.

F og Ø tog forbehold og ønskede i henhold til planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse herfor optrykt i forbindelse med offentliggørelsen.

5) 70/99

Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til tillæg til byfornyelsesbeslutning for "Hestestalds-karreen" (karré nr. 6).

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

6) 54/99

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplanen for "Kalvebod Brygge Nord II" med tilhørende kommuneplantillæg.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

(Sagen blev udsat i mødet den 11. februar 1999)

Borgmester **Søren Pind**: Vi står i aften over for at behandle et af de vigtigste projekter i det, nogle har kaldt »Det nye København«.

Det nye København står og falder med Kalvebod Brygge. Enten er man med, eller også er man ikke med. Enten er man for den udvikling, byen har gennemgået de sidste år, eller også er man imod. Enten har de partier, der ønsker en positiv udvikling i København, et flertal bag sig i dag, og så står Det nye København med dets vision om vækst og fremgang, eller også er der ikke et flertal, og København vil igen være det gamle København anført af venstrefløjens apokalypse om kaos, anarki og skindemokrati i store fællesforsamlinger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Det er essensen af den afgørelse, vi sammen skal træffe i dag. Derfor er denne beslutning ikke kun vigtig for Kramer Mikkelsen og hans socialdemokrati. Den er vigtig for alle partier, der bekender sig til det borgerligt-liberale, der føler noget for København, der hellere vil gå i graven end tilbage til de rædselsfulde år i 1980'erne, hvor en hæmningsløs venstrefløj var ansvarlig for de kolossale gælds- og socialproblemer, København i dag har arvet og døjer med ... (*Uro i salen*) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beder om, at man påhører, uanset om man er enig eller ej, talerne i ro og orden. Søren Pind kan fortsætte, værsgo.

Borgmester **Søren Pind**: Min appel skal derfor først og fremmest lyde til de øvrige borgerligt-liberale partier strækkende sig fra Det Radikale Venstre, CD, De Konservative og til Dansk Folkeparti, om at samle sig om forslaget for sammen at afvise, at vi skulle mangle den nødvendige beslutningsevne, samle sig imod dem, der vil evig stilstand, samle sig på tværs af partiskel om, at det er vores by, ikke deres.

Jeg er klar over, at nogle vil prøve at pakke diskussionen ind i skygger. Men lad mig sige det klart: Rygterne om solformørkelsen på Islands Brygge er stærkt overdrevne. Den eneste solformørkelse, man med vægt kan tale om, er den, der har ramt Enhedslisten.

Skyggediagrammerne har været vældig omtalt i dagspressen, og Enhedslisten har naturligvis i al venlighed og fremkommelighed sørget for at fremsende disse til samtlige borgerrepræsentanter.

Når sådanne notabiliteter sørger for at oplyse Borgerrepræsentationen, så har man naturligvis som ansvarlig borgmester en forpligtelse til tilsvarende at oplyse Borgerrepræsentationen om de egentlige fakta i en sag. Jeg har bedt vores sagkyndige på dette område i Plandirektoratet belyse tegningerne for Glyptotekskvarteret for mig. Her anføres følgende:

»Den fremsendte vedlagte tegning over skyggeforholdene på Glyptotekskvarteret som følge af den planlagte bebyggelse på Kalvebod Brygge viser den totale og teoretiske skygge fra byggeriet. Der er ikke korrigeret for skyggevirkningerne af den eksisterende bebyggelse i kvarteret, Nykredits store kontorbebyggelse ved Otto Mønstedts Plads samt Politigården eller for den sags skyld politiets garageanlæg.

Med udgangspunkt i den viste skyggevirkning kl. 10.14 den 22. januar og 22. november udgør den reelle skyggevirkning fra bebyggelsen på Kalvebod Brygge kun ca. 45 pct. af den viste skygge.

Såfremt der endvidere korrigeres for skyggevirkningerne fra en opførelse af bebyggelse på Trekantgrunden i overensstemmelse med lokalplanen, vil skyggevirkningerne fra bebyggelsen på Kalvebod Brygge kun udgøre ca. 30 pct. af den viste skygge.

Med korrektion for den eksisterende bebyggelse eller med bebyggelse på Trekantgrunden vil skyggen fra bebyggelsen på Kalvebod Brygge langt overvejende ramme erhvervsbebyggelsen i området og kun i meget begrænset omfang kvarterets boliger og det kun i formiddagstimerne fra medio oktober til medio februar.«

Medlemmerne vil finde det notat, jeg citerer fra, omdelt på pladserne.

Det er altså sådanne historier, man skal passe på med at tro på, blot fordi Enhedslisten sender noget rundt, eller fordi historierne optræder i dagspressen.

Jeg ved ikke, om man kan gøre sandhed op i procenter, men man kan da sige, at for Enhedslistens vedkommende er 45 pct. af sandheden meget godt ramt. Partiet har jo for vane

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

konsekvent at lyve hundrede procent om Venstres politik, men til gengæld kan jeg ikke lade være med at fortælle sandheden om Enhedslistens politik, så et eller andet sted går det måske lige op.

Alle de rigtige meninger har i forlængelse heraf været bragt frem, i dag i Politiken og Ekstra Bladet. Selv JP København har båret os med en som sædvanlig velorienteret og gennemtænkt leder. Det kan undre, at Enhedslisten har direkte adgang til denne avis' lederskrubent.

Der har været fremført mange påstande om Kalvebod Brygge-byggeriet, nogle forkerte, mange misvisende, de fleste løst sagte.

Sandheden er, at det pågældende område siden februar 1992 har været udlagt til hotel.

Sandheden er, at det på tidligere tiders præmisser er forsøgt massevis af gange at få et internationalt hotelbyggeri i gang, men det er aldrig lykkedes.

Sandheden er, at der nu kan ske noget, at der er en international femstjernet hoteloperatør på plads, som mange i turisterhvervet har sukket efter i adskillige år.

Sandheden er, at en bredt sammensat dommerkomité med højt anerkendte medlemmer var enige om vinderprojektets arkitektoniske kvaliteter.

Sandheden er, at københavnernes får en havnepromenade, der kan bruges til almen fornøjelse for alle.

Når alt dette er sagt, er jeg nødsaget til hårdt presset endnu en gang at vende tilbage til venstrefløjen. Jeg har tidligere konstateret, at Enhedslisten aldrig har evnet at forklare, endsi-ge fremføre en egentlig vision for København. Vi har aldrig fået at vide, hvad vi egentlig kunne vente os fra Enhedslisten, hvis dette parti skulle bestemme, bortset fra en skatteprocent på hundrede, en by, hvor værtshuse lukker kl. 24, og en by, der er rensat for etniske grønthandlere, en by, hvor bilen er erstattet af hestekærre, en by, hvor de frække damer er blevet påklædt og optræder i socialismens korshær, helvedes forgård, hvor de økologiske grøntsager, der kommer frem af mulden, sikres kadre, mens vi andre står i kø for at få sko i ensartede størrelser.

Derfor er mit spørgsmål: Hvad vil venstrefløjen med byen? Kalvebod Brygge er det vigtigste projekt i nyere tid. Det er her, vi skal bevise, at man kan stole på København, at vi ikke er bange for, at man kan håndtere fremtiden, at vi vil noget.

Men venstrefløjen siger bare nej, og den er ikke villig til at træde så langt frem i rampelyset, at den også tør sige, hvad den vil i stedet for. Jeg forstår det godt, for hvis det stod borgerne klart, hvad man ville, så løb de skrigende bort, og den sidste rest af stalinismens arvtagere kunne blive skrinlagt sammen med alt det andet støv fra en tid, alle andre glæder sig over er forbi.

Min opfordring skal derfor være, at denne debat lige så meget bliver en holdningsdebat som en debat om det konkrete projekt. Projektet er Det nye København. Hver må således gøre op med sig selv, om man kan tilslutte sig de værdier, der ligger til grund, eller ej.

Min appel skal være, at vi sammen fortsætter fremad i den ånd, der har præget København de sidste år. Vi har en chance, der kan gøre livet bedre for de tusinder og atter tusinder af borgere, der sammen udgør København. Misbruger vi den, kommer den ikke igen.

Mister borgerne tilliden til beslutningsevnen i København, flytter de til andre byer. Mister investorerne tilliden til beslutningsevnen i København, flytter de til Stockholm, Berlin eller Hamburg. Mister derimod arbejdstagerne deres job på grund af den manglende tillid, ja, så bliver de boende, låst fast i en fattigdoms- og magteløshedsfælde, vi ikke kan være bekendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Derfor skal vi i dag ikke bøje nakken, men rette ryggen. Vi skal vise, at vi kan og vil, at vi tror på byen, at den positive forvandling, der er sket i København, ikke er tilfældig, men skyldtes, at nogle kunne samles, ikke om lidt, men om meget, og at de, der ikke ville være med, men kun evnede det fattige nej, ikke kunne standse fremtiden.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Søren Pind overskred sin taletid og kom langt omkring. Det med taletiden vil også komme til at gælde for andre, hvis de har behov for det på samme måde. Med hensyn til bredden i indlægget henstiller jeg, at man holder sig mere præcist til, hvad der er på dagsordenen.

Jens Kjær Christensen, værsgo.

Jens Kjær Christensen (Ø): Hvorfor er det ikke Johs.? Altså Johs. vil så gerne. Jeg vil gerne høre Socialdemokraterne først. Johs., du får ordet...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beklager, der er tilsyneladende et kiks i systemet. Jens Kjær Christensen har fået ordet, og han bedes holde det.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er altid en stor fornøjelse at få lov at sige noget her fra talerstolen, efter at Søren Pind har været heroppe. For vanen tro forholder Søren Pind sig slet ikke til det, sagen handler om. Han ævler og snakker om hestekærrer og påklædte damer, om stalinisme og de egentlige fakta i en pærevælling, så det vel er helt tydeligt, at den faglige del af Søren Pinds borgmesterskab er ude i en vis krise.

Det er meget interessant prøve at forholde sig til alt muligt andet og holdninger, og det deltager vi med glæde i fra Enhedslistens side, men det må dog være rimeligt at prøve at forholde sig til selve indholdet i den her plan, som vi i dag skal tage stilling til.

Søren Pind starter meget retorisk med at stille spørgsmålet: Er man med, eller er man mod – mod Det nye København? Det interessante svar er selvfølgelig det, som Søren Pind også godt ved, nemlig at de københavnere, som egentlig har ytret sig, ikke er med Søren Pind. Det er dog meget besynderligt, at i hele det indsigelsesmateriale, som Søren Pind synes ikke er ret meget, var der 24 indsigelser, hvoraf mange dækkede underskriftsindsamlinger etc.

Men de tilkendegivelser, der har været, lægger Søren Pind som den åbne, liberale demokrat, han er, overhovedet ingen vægt på. Alle disse kloge mennesker i øvrigt og rare, gode skattebetalere er bare på fejl vej.

Men det er til Søren Pind, jeg vil prøve at forholde mig til selve indholdet.

Selve denne plan er nu den sidste prop i Kalvebod Brygge, og hvis den bliver vedtaget, så vil vi have en Kalvebod Brygge, der, når den endelig er færdig fra Fisketorvet til Langebro, fremtræder ganske rædselsfuldt fra leisure-centret, indkøbscentret nede ved Fisketorvet, og op til den firkantede klods, der sætter sig som en prop i hullet oppe ved Glyptotekskvarteret.

Der er ingen sammenhæng i plangrundlaget, det er tydeligt for enhver, ingen sammenhæng imellem bygningsskalaerne, proportionerne osv., heller ikke imellem materialerne. Der er ingen sammenhæng. Det er tilfældigheder, der har udformet denne Kalvebod Brygge, som er signalet til det næste årtusind ifølge Søren Pind – et trist signal.

Selve planen indebærer, at man etablerer byggerier, som er ude af proportion med de bagvedliggende eksisterende byggerier. Jeg tænker selvfølgelig her på Glyptotekskvarteret. Der er tale om bygningshøjder på 10 etager. Glyptotekskvarteret er cirka det halve.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Sigtelinjerne ned mod vandet blokeres af de nye bygningsværker. Promenaden vil definitivt fremstå som en illusion, den er ikke engang de 8 meter, som Bygge- og Teknikudvalget senere i øvrigt har konkluderet, at det skal promenader mindst være. Men det bliver den i praksis ikke på grund af de særlige forhold ved Nykredit, og det er den ikke engang i dag nede ved Aktuelt og Ingeniørernes Hus.

Hvad angår vandet, så fortrænges det ved, at man bygger ud selvfølgelig, herlighedsværdien. Det næste er, at trafikbelastningen stiger automatisk, hvilket selvfølgelig endegyldigt vil udelukke, at der er nogle særlig rekreative muligheder nede ved vandet på denne side af havnen.

Der dannes en monstrøs væg, der lukker byen ude fra vandet, og det bliver heller ikke interessant for Islands Brygge-siden at betragte disse to monstrummer.

Der bliver visse skyggedannelser og skyggeeffekter, som Søren Pind har gjort til det eneste, han ønskede at snakke om. Jeg mener, at det med skyggeforholdene, som altså vil ødelægge nogle kvaliteter, som er i dag både på den ene og på den anden side, er en væsentlig detalje. Men som jeg allerede har nævnt, er der mange lige så alvorlige forhold, om end ikke mere.

Hvad angår selve processen, og det var Søren Pind inde på, kan man jo sige, at den har været eksemplarisk, hvis man er Søren Pind. Det mener jeg ikke, den har været.

Jeg mener, at det er selvfølgelig et problem, når det tegningsmateriale, der tilgår offentligheden i en høringsfase, er af en sådan karakter, at man egentlig kan være i tvivl om, hvordan et byggeri kommer til at se ud. Meningen med tegningsmaterialet er at give en vision, et forholdsvist realistisk billede af, hvordan kommende byggerier kommer til at forholde sig, også til det eksisterende byggeri.

Der må jeg nok sige, at arkitekt Jørn Boldsen har gjort et kæmpe stykke arbejde for at prøve at korrigere på det, som jeg tror, de fleste har opfattet i begyndelsen. Det sidste har jeg tilladt mig at lægge rundt på jeres borde i dag som modspil til det andet, som Søren Pind har lagt på bordet.

Det er Nykredits egne tegninger af, hvordan de 2 nye bygninger vil se ud i et bestemt perspektiv. Man kan pludselig se, at de 2 bygninger er blevet placeret ude i Dyrehaven. Der er ikke andre bygninger til stede, og i øvrigt kan man se, at HK-bygningen rager langt op over Nykredits nye bygning. Hvis man så sammenligner med Jørn Boldsens tegning, kan man se, at det er et helt andet perspektiv, der er tale om.

Jeg mener bare, vi har lært det, og det er ikke første gang, det sker, at tegninger kan være dybt manipulerende, dybt manipulerende.

Det er selvfølgelig meget bekymringsværdigt, at vores eget materiale forelægges os her i sidste øjeblik på selve mødet. Uden at vi i øvrigt kan nå at diskutere det, ligger der et notat dateret den 3. marts, det kunne jo trods alt være sendt ud på faxen, og så et notat dateret den 4. marts.

Vi kan selvfølgelig ikke foretage en udvalgsbehandling af de oplysninger, og derfor skal jeg selvfølgelig også, når sagen er færdigbehandlet her, foreslå, at den bliver tilbagevist til Bygge- og Teknikudvalget med henblik på at afklare disse forhold. Og selvfølgelig også med henblik på at se, om man ikke kan mildne det monstrøse indtryk, som et flertal måske i aften kunne finde på at støtte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Vi mener, at materialet i denne sag – og der skal vi kun være glade for, Søren Pind, at Enhedslisten har hjulpet med til at oplyse om facetterne i denne sag – egentlig er til rådighed til i hvert fald at have en rimelig tvivl om, hvad det egentlig er man går hen og vedtager.

Vi har en anden sag, hernede på Rådhuspladsen, om en bygning, hvor der var en masse beklagelser og stadig væk er det den dag i dag, hvor Søren Pind selv er med i det kor. Det er Enhedslisten i øvrigt også.

Nu står vi her med en sag, hvor vi faktisk måske er i tvivl, eller der ligger tegningsmateriale, der klart antyder, at det her vil gå hen og blive en ny skamstøtte i Københavns byplanlægning. Hvorfor hoppe ind i den uden overhovedet at diskutere: Er det de billeder, der bliver virkelighed i fremtiden?

Og i øvrigt: Hænger det sammen med Søren Pinds egentlige vision om byens fremtid, at man bare knalder store bygninger op nede ved havnen, som i øvrigt for københavnernes udelukker muligheden af anvendelsen af de her arealer? For det bliver jo primært, altså bortset fra hotellet, kontorer hele vejen ned til selve leisure-centret, indkøbscentret ved Fisketorvet.

Nok i 1. omgang. Men vi vil som sagt, når sagen er færdigbehandlet her, foreslå den tilbagevist til udvalget. Vi mener, at der er ingen grund til, at Borgerrepræsentationen skal begå en lignende dumhed, som man gjorde i forbindelse med terminalens vedtagelse ... (*Uro på tilhørerpladserne*).

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beder om, at tilhørerne – det gælder også forsamlingens medlemmer – uanset om man er enig eller ej med den pågældende taler, ikke tilkendegiver det.

Johannes Nymark (A): Jeg kan ikke lade være med at komme med en lille indledende polemisk bemærkning til Jens Kjær.

Vi var begge to til udvalgs møde i går og fik udleveret en publikation om 30 arkitekturprojekter i Danmark, det var værd at fremhæve. Et af dem var såmænd den sidstnævnte bygning på Rådhuspladsen. Dette være sagt i en parentes.

Så vil jeg sige, at jeg var egentlig lidt ked af, at jeg ikke fik ordet direkte efter Søren Pind, fordi for Socialdemokratiet er det her ikke sådan ja eller nej til Det nye København, vækst og fremgang, men det er et spørgsmål om troværdighed. Københavns Kommune har udmærket sig ved igennem de senere år at få fjernet et image af at være støvet langsommelig, ufremkommelig, beslutningsløs.

Her står vi over for at skulle vedtage en lokalplan, som vi har kendt i lang tid. Der er ikke meget nyt at sige. Der er kommet indsigelser, og man skulle da være naiv for ikke at have forudset de indsigelser, der er kommet. Vi kan ikke bygge ting af denne karakter, uden at det rokker ved nogle ting i byen og nogle vil føle, at nu ser verden anderledes ud, end de bryder sig om.

Jeg ser beslutningen i aften som sidste fase i et langt forløb. Jeg nævnte, da vi førstebehandlede sagen, at det faktisk er 7. gang, København forsøger at få et eftertragtet femstjernet hotel præcis på det sted.

Af samme grund kan man jo også læse i Kommuneplanen, vedtaget så sent som i december 1997, at man præcis på dette område tillader en bygningshøjde op til 14 etager. Der er jo ikke noget som helst nyt i det, det er oven i købet i virkeligheden – »beskedent« er nok et forkert udtryk at anvende i denne sammenhæng, men det er i hvert fald ikke at udnytte den ramme,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

som man politisk i denne forsamling vedtog i december måned. Det var at komme med et center, et hotel og kongrescenter, som vi har sukket efter.

Jeg tror, der er rimelig bred enighed om, at København er velfungerende som kongresby. Vi har faktisk også arbejdet os opad internationalt set som kongresby. Men det forudsætter, at der er faciliteter, der kan bakke det op.

En af disse faciliteter er at få dette hotel bygget. Jeg mener, at vores troværdighed står på spil, når vi i allerallersidste sekund, hvor mange kræfter, penge osv. for 7. gang er lagt i for at få dette projekt realiseret.

Jeg gentager, som jeg sagde ved 1. behandling, at jeg anser hotellet for at være acceptabelt. Det ser ud, som hoteller nok ser ud, når man nu engang vil have hoteller af den art placeret i sin by. Og så er der ikke mere at sige om det.

Om det andet byggeri, nemlig Nykredit, synes jeg, det er værd at fremhæve, at Nykredit har gjort det, som jeg har hørt repræsentanter for Danske Arkitekters Landsforbund fremhæve, nemlig at man gør sig den ulejlighed at udskrive en arkitektkonkurrence.

Det projekt, man nu søger fremmet, er det projekt, som også efter min mening i særklasse var det bedste blandt de projekter, vi fik forelagt. Det fremhæves langt i forhold til de øvrige, og det er landets førende arkitektfirmaer, der har været med i denne sammenhæng.

Når jeg ser dette her sidste, det er afslutningen, så kan man kalde det en mur, eller hvad man vil, men det er en konsekvent afslutning af forløbet fra Fisketorvet til Langebro. Som sådan mener jeg, vi nu er nået til vejs ende, og jeg henstiller til forsamlingen, at vi vedtager lokalplanen i aften.

Jens Johansen (F): Først et par ord om de ordførere, der har været tilhængere af dette lokalplanforslag, nemlig Søren Pind og den socialdemokratiske ordfører, Johannes Nymark.

Søren Pind havde vist svært ved at læse det manuskript, som han havde fået skrevet sig. Der var et ord, apokalypse, som han snublede over, og han beskyldte venstrefløjen for at have en apokalyptisk vision. Hvis der var noget, der var apokalypse, så vil jeg nok sige, at det var Søren Pinds indlæg. Det indeholdt både parusi og eskatologi, en vision om, med et socialdemokratisk slangord, »vores by« drevet frem af vækst og udvikling.

Her var liberal vision for alle pengene: Ud med borgerne, ind med kapitalen, nu kommer ret Guds rige. Det var værre end den værste vækkelsesprædikant, det må jeg nok sige. Men dem findes der også nogle stykker af, på Bornholm endda stadig væk, selv efter at den værste har forladt øen.

Så tror jeg, at Johannes Nymark talte sandt, når han sagde, at det her frem for noget er et spørgsmål om troværdighed, at det for Socialdemokratiet er et spørgsmål om troværdighed, at de for enhver pris går med til et hvilket som helst projekt, der nu kan komme op og stå på denne grund. Jeg ved bare ikke troværdighed i forhold til hvem. Det spørger jeg mig om. I forhold til borgerne i denne by eller i forhold til kapitalen, entreprenører og investorer? Jeg tror, at Johannes Nymarks tale selv afslørede det.

Vi synes i SF, at Kalvebod Brygge er blevet noget rod. Vi synes, der er øvet vold på den beslutning om 8 meters promenade.

Vi mener om Nykredits byggeri og hotellet, at det har en bygningshøjde og en bygningsdrøjde og en tyngde, som vi ikke kan tilslutte os. Der er en manglende respekt i byggeriet for Københavns profil.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Om højden på Nykredits byggeri, som man jo ellers skulle forvente noget af, når det nu er en så estimeret bygherre, må man sige, at halvdelen af det er den rene, bare luft, og det er grunden til, at det bliver så højt. Man kan sagtens bygge lavere og bygge et hovedsæde, som kan rumme de funktioner, som man i øvrigt har lagt i huset.

Jeg vil gerne herfra sige tak til arkitekt Jørn Boldsen for at have gjort opmærksom på de problemer, som bygningerne skaber på Islands Brygge. Det tjener aldeles ikke forvaltningen til ære, at skyggediagrammerne skal komme fra en privat arkitekt, der på denne måde har informeret os og borgerne om, hvilke konsekvenser dette byggeri får. Det synes jeg, vi bør se på i Bygge- og Teknikudvalget, når vi skal drøfte det materiale, vi fremover får til diskussion, når lokalplaner skal til bearbejdelse.

Så vil jeg sige, at der er en lillebitte bygning, som lokalrådet på Vesterbro har gjort opmærksom på, nemlig det gamle toldkammer. Om den har Søren Pind sagt, at den passer ikke ind. Jamen altså den har jo ligget der i mange år, den er særligt bevaringsværdig, den er markeret med højrødt i bydelsatlasset, og den skal naturligvis bevares og blive liggende.

Vi vil, hvis vi skal stemme i aften om denne lokalplan, stemme imod, og i øvrigt vil vi støtte Enhedslistens forslag om at tilbagesende sagen til fornyet behandling i Bygge- og Teknikudvalget.

Ole Hentzen (C): Uden at svinge mig op til de samme højder som borgmester Søren Pind vil jeg da også sige, at det er en skelsættende dag.

Jeg har været i denne forsamling nu i 13½ år, og som Johannes Nymark sagde, antallet af projekter, der har været på bedding og tegnebræt og lignende, kommer sikkert langt ud over de 7. Men i hvert fald har vi jo haft op til flere lokalplaner til behandling i denne forsamling. Men hver gang har der gudske lov været et markant flertal, der har sagt, at Kommuneplanens intentioner om, at der skal bygges hotel på Kalvebod Brygge, står stadig væk til troende.

Derfor var der da også et meget stort flertal, jeg tror såmænd også inklusive Socialistisk Folkeparti, der stemte for, at Kommuneplanens udseende i relation til hoteller på Kalvebod Brygge har den udformning, som den har, da den blev vedtaget i 1997.

Men det er sådan set også historie, fordi det kan man hurtigt glemme. Der er jo nogle, der glemmer meget hurtigere end andre.

Når vi tidligere ikke har kunnet gennemføre nogen af disse projekter, så har det jo været, fordi vi i hvert fald fra konservativ side har haft den indgroede frygt, at hvis vi tillod salg af grunden og fik et projekt i gang, så var det, bygherrerne var mest interesserede i, at få lavet nogle kontorer. Og så var der luftige løfter om måske hen ad vejen at få lavet et hotel.

Så derfor er det skelsættende, at vi sådan set i dag står ved en streg, hvor vi altså kan vedtage projektet endeligt, men hvor der samtidig er den indbyggede garanti, at Nykredit kommer ikke i gang med sit kontorbyggeri, undtagen hotelprojektet også kommer i gang, for hotelprojektet er det, byen har savnet, et internationalt hotel. Derudover også arbejdspladser af en art, som denne by i hvert fald trænger til.

Jeg har ikke de store problemer med disse sidste krampetrækninger, som SF og især folkesocialisterne fra venstrefløjens har kastet sig ud i. Det var forventeligt, det er de sidste krampetrækninger, fordi de har mærket, hvorfra vinden blæste.

Så nu skulle vi altså have skyggediagrammer udarbejdet af en arkitekt Boldsen, som altså desværre i hvert fald for den ene del af skyggevirkningernes vedkommende kom til at lide af den lille fejl, at man havde glemt, at der lå nogle andre bygninger i området, så mit stakkels

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

bopælskvarter, som altså er Ved Glyptoteket, egentlig skulle ligge i fuldstændig frit solskin, hvis man ellers skulle tro på disse tegninger med og uden hotel.

Men det gør vi altså ikke. Der er faktisk et etagebyggeri på 5½ etage liggende gennem hele Niels Brocks Gade ved siden af Politigården, og det skygger altså også. Jeg er ked af at måtte sige det: Disse bygninger er ikke så luftige, så der er solgennemfald.

Derved er det lidt fup at udsende sådan nogle ting og få alle os stakkels beboere i Glyptoteksområdet til at tro, at nu går solen totalt ned ved, at der et godt stykke længere ude bygges et hotel på måske 10-11 etager. Et lidt voldsommere ordforråd ville nok blive påtalt af formanden, så det vil jeg undlade.

Der er selvfølgelig en skyggevirksomhed oven på den anden side af vandet, altså helt oven på Islands Brygge, der hvor man altså kom til for nogle år siden at lave en stor folkepark, en gave fra byen til Islands Brygges borgere i samarbejde med Københavns Havn. Men hvor der jo ikke var nogen, der kunne ligesom tænke så langt og sige: Gad vide, om der bliver en folkelig storm på Islands Brygge, hvis nu kommunen gennemfører de intentioner, der står i Kommuneplanen, at de agter at bygge på den modsatte side af vandet, for tænk, så kan man måske risikere ikke at sidde og grille ved 8-9-tiden om aftenen på Islands Brygge uden samtidig at kunne se solen.

Jeg er ked af, hvis folkegaven til Islands Brygge nu ligesom skal vendes om, som om vi ødelægger alt for Islands Brygge ved, at der på nogle aftener ikke vil kunne fås solnedfald ved aftengrilningen i folkeparken.

Jeg håber så, at de sammen med os andre kan glæde sig over, at byen får en meget stor arbejdsplads, får et internationalt hotel, og at vi får færdiggjort vores havnepromenade. Det glæder vi os til fra konservativ side.

Bo Hindkjær Pedersen (O): Vi i Dansk Folkeparti har selvfølgelig også gjort os mange tanker i denne sag. Det er jo ikke nemt, når man ikke er repræsenteret i Bygge- og Teknikudvalget. Men det er dog lykkedes os efter hårde dages arbejde, ja siden i lørdags faktisk, at få de papirer, vi mente var nødvendige for at træffe en beslutning i denne sag.

For lige at tage spændingen helt væk: Vi stemmer ja til lokalplanen. Det gør vi med lidt af den begrundelse, som Johannes Nymark var inde på, at vi altså er underforsynede med ordentlige kongreshoteller og andre ting, som kan rumme virkelige storbesøg.

I øvrigt har vi også taget de her skyggediagrammer ad notam og er kommet til samme konklusion som Ole med hensyn til Glyptotekssiden. Det er, at der faktisk ikke er ret meget sol i forvejen, da gaderne er utroligt smalle, så selv en 5-etagers bygning vil kaste skygge det meste af dagen.

Så med de ord stemmer vi for lokalplanen.

Lars Jensen (B): Det Radikale Venstre ser meget gerne, at der sker noget i området omkring Kalvebod Brygge. Vi har også i København længe, alt for længe, set på camperparkeering, rustbunker og andet vraggods.

Der har været mange forslag om hotelbyggeri igennem de sidste snart 20 år. De har været fremlagt i BR, de er blevet støttet i BR, og mange gange har vi fremstillet lokalplaner for området, og alt for ofte har vi oplevet, at det bare var tom gas, der var ikke nogen, der kunne udføre disse ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Denne gang oplever vi den omvendte verden: Et domicil, der trækker et hotel med, desværre, må vi nok sige, et ikke særlig kønt hotel.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte det nu fremlagte projekt. Vi har ønsket en lokalplan, der gav byggeri i havneområdet til glæde for byens borgere. Det Radikale Venstre har aldrig drømt om, at der skulle skabes et grønt rekreativt område. Vi har ikke drømt om, at der skulle udføres en ny havnepark. Men vi havde ønsket et byggeri, der gav os en flot og attraktiv havnefront med plads til, at Københavns borgere kunne opleve og nyde havnemiljøet.

Alt for mange af vores ønsker er ikke med i det fremlagte lokalplanforslag, og derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte det forslag, vi nu skal stemme om i aften. Det Radikale Venstre oplever, at nu sælges et af de sidste pladsområder til byggeri, ikke et særlig kønt byggeri, og vi skal opleve, at vores havnefront bliver omdannet til parkeringspladser.

Vi er i Det Radikale Venstre meget utilfredse med, at man laver et attraktivt havneområde om til parkeringsarealer, og er ærlig talt ret forundrede over, at Socialdemokratiet, som jo ellers går ind for, at vi ikke skal have overfladeparkering, accepterer en meget voldsom parkering på havneområdet ved Kalvebod Brygge.

Til Søren Pind, som fortæller, at alle, der er imod dette projekt, er imod byens vækst, vil jeg sige: Søren Pind, det er ikke lydstyrken i den fremlagte skrevne tale, der afgør rigtigheden af ens udsagn, for hvis det var lydstyrken, så havde Søren Pind i dag ret, idet lydstyrken ofte befandt sig i noget, der lignede orkanhøjde eller på højde med det byggeri, som vi desværre skal til at opleve hernede.

Søren Pinds tale var en sand demonstration af, hvordan romerske enevældige kejsere talte til deres folk. Men jeg minder folk om, hvad Nero gjorde med sin by ... (*Uro i salen og på tilhørerpladserne*).

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det, jeg nævnte før, gælder såvel forsamlingen som tilhørerne.

Preben Møller Hansen (P): Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg faktisk er relativt ked af det, jeg oplever i denne forsamling. De mennesker, som jeg gennem et langt liv har betragtet som progressive, viser sig faktisk at være konservative.

Det er, ligesom om de ikke har visioner. Det er, ligesom om de ikke forestiller sig udviklingen, ikke alene i København, men i det land, vi lever i. Det er, ligesom om de ikke har en tanke for, hvordan vi som ansvarlige politikere for den københavnske befolkning skal være med til at sikre en positiv udvikling.

København er i dag en gældsplaget by. Det er der mange årsager til, men vi har muligheden. Hvis vi virkelig vil, og hvis vi har forståelsen af udviklingen, så kan vi ændre dette negative billede. I en af de forbindelser skal man naturligvis spekulere på, hvordan vi bliver arbejdsløsheden kvit. Gør vi det ved at nægte f.eks. nybyggerier? Vi har utroligt med arbejdsløse i denne by.

Jeg gik ind for og går stadig væk ind for, at man bygger det nævnte hotel. Det er ikke alene for den arbejdskraft, der nu bliver brug for, men det er også fordi jeg har visionerne og forstår den udvikling, der vil ske i vort land, når først København ikke mere er en hovedstad, men bliver omdannet til en euro-stad. Så vil der ske en voldsom udvikling i form af kongresser og andet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Det vil sige, at hvis vi forstår betydningen af det, vi her behandler, så har vi også mulighed for at invitere de mange gæster til vores by for at afholde deres kongresser. Og når man afholder kongresser, så kræver det også, at man har hoteller i en standard, som disse mennesker gerne vil have.

Nu har jeg selv gennem mange år rejst verden rundt og boet på femstjernede hoteller. Jeg har sgu også boet på luderkaserner, det skal der ikke være tvivl om. Men jeg har oplevet, hvad det vil sige, når man kommer rundt omkring i verden, og de mennesker, man møder der, er mennesker, der ikke kunne drømme om at bo på noget med under 4 stjerner. De ønsker det og er villige til at betale, og de betaler prisen.

København er i dag underforsynet med den slags hoteller, og derfor burde vi være stolte over, at vi kan få bygherrer til at bygge noget sådant. Det kræver vældig med arbejdskraft, når man går i gang med byggeriet, men så snart byggeriet er færdigt, kræver det også enormt med arbejdskraft for at betjene gæsterne på dette hotel.

Så stiller man spørgsmålet om skygger. Jeg ved ikke, hvor meget solen har skinnet de sidste 5 måneder. Det er vist begrænset. Hvad vil der ske en varm sommerdag, hvor de vil grille ovre i folkets park, eller hvad det nu hedder? Så vil de være evigt lykkelige, hvis der var lidt skygge, der kunne fjerne den forbandede varme, der er. Derfor skal man ikke ligge under for den slags argumenter.

Jeg var forleden aften til et møde i »hashskibet« nede på Kalvebod Brygge, og der troede man, at en abekat som mig ligger under for argumenter af den art. Jeg gennemskuede hurtigt, hvem de 100 mennesker var, og jeg kunne forstå på deres taler, at de var enige. Men det var altså kun 100 mennesker mod de 450.000, der bor i København. Og hvis man tager de 24 indsigelser, så er der kun 2, kære venner, kig efter, der er kun 2 fra Islands Brygge. Men alligevel bruger man alle argumenter for at få os til ikke at fatte, hvad der sker.

Så er der spørgsmålet: Skal havnen bruges, som den er blevet brugt tidligere? Det kommer den aldrig nogen sinde til. I dag bygger man pipelines på tværs af kontinenter, hvormed man transporterer olie og alt muligt andet. Man bruger i dag fragtfly til at transportere gods, som er værdifuldt, fordi det er fremme i løbet af ingen tid.

Havnen vil ikke mere have den karakter, som den havde tidligere. Derfor burde man, sådan som jeg sagde det, da jeg kom her i denne sal, første gang jeg blev stiktosset, være vågen for fremtiden.

Politikerne satser på at få en skatteindtægt på benzinen, og man skal betale 15-20 kr. for en liter benzin. Hvem har så råd til at køre i bil? Alle dem, der kan afskrive det på skattebilletten, kære venner. Men alle dem, vi kender, der har en bil i dag, må stille den.

Derfor skal man bygge det om. Man skal lave en stor, flot marina. Det vil være noget, der vil komme til at fungere i dagligdagen, ikke alene i Danmark og for den danske befolkning, men også for de befolkninger, der bor i landene omkring os. Derfor skal man bruge den deroppe og sige: Det er dér, vi skal ind.

Nu har vi altså muligheden for at vedtage denne lokalplan og muligheden for at gå videre og snuppe hele den frihavn, der i dag ligger død. Her kan vi bygge pragtfulde boliger, som folk er klar til at betale, og vi vil få folk, der kan give os et skattegrundlag, således at vi kan afvikle de 10 milliarder kroner, vi har i gæld, og som koster den københavnske befolkning $\frac{3}{4}$ skattepoint om året. Over 500 mill. kr. bruger vi på at afvikle denne fuldkommen tåbelige gæld, som er skabt af overborgmesteren før den overborgmester, der sidder bag mig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Vi har muligheden, venner, og til dem, som jeg troede var progressive, vil jeg godt sige: I skal tænke langt og ikke satse på at få nogle stemmer et bestemt sted. Det, det drejer sig om, er, at vi har evnen, viljen og lystene til at skabe et København, som også sikrer borgerne i denne by økonomisk og social tryghed. Vi har behov for de penge, der kan komme ind.

Jeg stemmer selvfølgelig for lokalplanen.

Lars Hutter (L): Efter Søren Pinds indlæg her i aften ved starten på dette dagsordenspunkt synes jeg egentlig godt, jeg vil stille det spørgsmål: Hvem udarbejder man lokalplanerne for? Er det for københavnere, som betaler skatterne, og som også betaler Søren Pinds hyre?

Denne sag har virkelig fået mange københavnere til at komme frem med deres opfattelser. Jeg vil godt have lov til at citere fra dagens Politiken fra en, som jeg sætter meget stor pris på, nemlig litteraturanmelder Bent Mohn, som siger følgende:

»Så er vi ved sidste akt af gyseren, mordet på havnen. Det har været planlagt gennem flere år, men ofret er hidtil undsluppet, om end stærkt lemlæstet. Gerningsstedet ligger der stadig fristende, og nu har Nykredit og Kalvebodkonsortiet købt det ved en studehandel mellem storkapitalen og Københavns Kommune.«

Der er mange, der har talt om visioner. Jeg ønsker også en vision. Jeg ønsker, at en vision bliver realiseret, der gør, at de københavnere, som har boet og opbygget København, og som har været stolte af at være i en by, som havde en havn, også får mulighed for stadig væk, som man har det andre steder i den moderne tidsalder, ved årtusindskiftet, som Bergen og Oslo og Stockholm, at føle, at de er med, at de stadig væk er i en by.

Socialdemokratiets planminister, Svend Auken, har jo også været inde i debatten omkring havnen. Jeg har tilladt mig i min protest imod det, der sker, at citere planministeren, miljøminister Svend Auken, for følgende citat, som i øvrigt ligger omdelt på pladserne:

»Havnearealerne har en særlig karakter. Det er virkelig et problem, når byen vender ryggen til vandet, som Poul Henningsen allerede sagde det.«

Det sagde miljø- og energiminister Svend Auken til Politiken den 26. januar 1999.

Hvorfor skal københavnernes vision ikke få lov til at blive realiseret? Der bliver talt meget om, at det er nødvendigt at have et femstjernet hotel i København. All right, hvorfor skal det så ikke ligge et andet sted, hvor man i øvrigt er stolt af at have nogle arealer, ude i Ørestaden? Der kunne da være god mening i at lægge et femstjernet hotel dér. Der kommer da metro og alt muligt andet, så man kan tage frem og tilbage. Så kunne man bygge boliger på Kalvebod Brygge.

Jeg hørte for lidt siden Preben Møller Hansen tale om, at der skulle være boliger det pågældende sted. Jamen det er jeg da helt enig i; lad os da bytte om på de ting.

Det er også baggrunden for, at vi fra SOL's side faktisk ønsker, hvis man virkelig vil noget med havnen, jamen så tænk det dog igennem, så lad os da få en helhedsplan for, hvad havnen skal anvendes til, og så lad os stoppe den her lemlæstelse, som lokalplanarbejdet i øjeblikket er udtryk for. Jeg forstår ikke, at man generer københavnere på den måde, som man gør.

Jeg synes, der er god rimelighed i, at man sender det her tilbage og arbejder det grundigere igennem, herunder begynder at overveje, om ikke det er på tide, at der kommer en helhedsplan.

Derfor vil jeg gerne, hvis det kommer til afstemning om selve forslagene, have lov til at bede om, at mit forslag om, at alt lokalplanarbejde vedrørende arealerne ved havnen bør indstilles i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

afventen på udarbejdelse af en overordnet plan for anvendelsen af områderne i og ved Københavns Havn, også kommer til afstemning.

For næsten en måned siden var denne sag jo programsat til at skulle behandles i Borgerrepræsentationen. Den blev udsat. Hvorfor blev den udsat? Jo, fordi de der planer med det femstjernede hotel endnu ikke var på plads. Der kunne man godt afvente. Altså når storkapitalen stod og viftede ovre fra New York, så kunne man godt afvente, at det gik igennem i Borgerrepræsentationen.

Nu er der en lang række københavnere, der faktisk beder om, at sagen bliver udsat. Jeg synes, det er meget interessant. Hvordan fungerer Borgerrepræsentationen? Når storkapitalen beder om at få den udsat, så sker det. Hvordan fungerer Borgerrepræsentationen, når man fra københavnernes side gerne vil have det her gennemarbejdet? Det bliver meget interessant at se.

Hvis den går igennem i aften, så vil jeg godt sige, at jeg er helt enig, som Søren Pind, Ole Hentzen og andre har sagt, at så bliver det en skelsættende begivenhed i Borgerrepræsentationen.

Jeg har noteret mig i det, der ligger fra Nykredit, at man forventer, at den pågældende bygning er færdig i juni 2001. Vi har tidligere oplevet, hvad det betød, når man f.eks. som med HT-terminalen nede på Rådhuspladsen beslutter noget, som rejser københavnere i vrede. Der er det at sige til det, at hvis det sker – hvad jeg ikke håber – så har københavnere mulighed for at se, hvad det er for et resultat, når man bøjer sig for storkapitalen og vender sig imod københavnere.

Når man taler om, at det er for, at der skal skaffes penge til byen, kan jeg godt fortælle jer – og det ved alle, der ved noget om det her, om ikke andet så bør man være belært af den såkaldte Thorsensag og Guldharald og alle de andre udlandsdanskere – at der kommer ikke en øre i Københavns kasse fra det her femstjernede hotel. Det skal de nok sørge for at få sendt ud af landet og over til New York.

Det er københavnere, der betaler skatten, det er københavnere, der bygger denne by. Det er københavnere, der driver den virksomhed, som Københavns Kommune er. Det er visionen.

Hvis man vil have tømt det for kapital, så skal man bare gøre sådan, som vi ser i aften. Men jeg tror, at det folkestyre, som vi trods alt stadig væk har i København, vil vise, at det finder man sig ikke i.

Hvis man tror, at denne skelsættende begivenhed, som man kalder det, ved eventuelt at trumfe det igennem i aften, er glemt af københavnere, så tager man fejl. Jeg tror først og fremmest, at der kommer en bevægelse med krav om en helt anden form for vision omkring København end det, som Søren Pind, Ole Hentzen og andre har gjort.

Så all right, jeg håber, at man lytter til fornuften, at man lytter til københavnere og sender denne sag tilbage til udvalget og arbejder den bedre igennem og først og fremmest tænker på københavnere.

For hvis man vil have arbejde og femstjernede hoteller, så behøver det altså ikke at ligge dér. Vi har udmærkede arealer ude i Ørestaden, som man ikke kan komme af med. Dér kan det faktisk ligge, og jeg tror, københavnere vil være utroligt glade for, at det kommer til at ligge dér.

Men hvor er hykleriet henne? Det er her lige i aften, fordi New York dikterer, at det skal ligge dér, imod københavnernes ønske ... (*Uro i salen*).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beklager, hvis jeg forstyrrer meget.

A. Benhaddou (D): Det har været en svær beslutning for mig, men jeg nåede altså frem til, at CD her i aften stemmer for lokalplanen.

Det gør jeg ikke helhjertet, fordi jeg mener, at vi alle sammen har lært noget af denne sag. Vi har lært noget om, at man ikke har informeret os godt nok om denne sag. Jeg tror, at vi, enten vi er for eller imod denne plan, må erkende, at i denne plan har der altså manglet noget. Det kan ikke være rigtigt, at vi først begynder at få skyggediagrammerne fra Plandirektoratet 2 dage før. Det kan godt være, det har været med til at overbevise mig, men det er altså først kommet 2 dage før.

Vi har lært noget af denne sag, og jeg kan også sige, at jeg har kontaktet en af beboerne i området, faktisk lige over for havnen på Islands Brygge, og spurgt vedkommende, hvordan stemningen har været i området. Der har jeg fået en klar tilkendegivelse om, at han havde hørt noget om, at der havde været visse protester, men han havde bestemt ikke talt om, at der var en enorm storm, som visse partier har fremlagt det som. Der er som sagt 2 typer af skyggepåvirkninger.

Uanset hvad man når frem til, så kan jeg kun se, at vi har en enorm chance inden for turistbranchen, som jo alle ved, CD er kæmpetilhænger af. Vi har ikke fået bygget noget kæmpe kongreshotel her i København i næsten 30 år. Det har vi inderligt brug for. Hvis vi siger nej til dette projekt, så siger vi også farvel til en kæmpe stor amerikansk kæde, Marriott, som har brugt enorme ressourcer på det her, og som til slut vil sige: Det gider vi ikke, fordi i Danmark er man altid på tværs.

Så derfor stemmer CD ikke helhjertet, men vi stemmer for den her lokalplan, som vi tror, alle har lært noget af.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Den foreløbig sidste i 1. runde, Mikkel Warming, værsgo.

Mikkel Warming (Ø): Troværdighed er et ord, mange af de folk, som har været oppe og tale for denne rædselsfulde lokalplan, har brugt. Troværdighed, beslutningsevne, har været ordene.

Hvad er der så troværdigt i ikke at lytte, når borgerne sender indsigelser? Hvad troværdigt er der i ikke at tvivle, når man får oplysninger, der modsiger det materiale, embedsmændene har lavet, det materiale, der har været ude i høring? Er det troværdigt ikke at ville diskutere de oplysninger, man får, bare en enkelt gang i Bygge- og Teknikudvalget? Er det troværdigt, Johannes Nymark?

Er det troværdigt at lave en fornuftig, god havnepark på Islands Brygge, hvorefter man nu uden diskussion giver tilladelse til et byggeri, som vil lægge det i skygge om aftenen på mid-sommeren, skygge som i øvrigt i det papir, vi fik nu, lige før mødet startede, ikke er bestridt? Selvfølgelig vil det lægge det i skygge fra klokken ca. halv otte om aftenen til solen går ned, det tidsrum, hvor man må formode, at en havnepark vil blive brugt af de fleste.

Er det troværdigt ikke at ville diskutere det? Det synes vi i hvert fald ikke. Vi synes ikke, det er specielt troværdigt, når vi har et materiale, hvor den slags oplysninger ikke optræder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Det var også, tror jeg, forklaringen til Benhaddou om, hvorfor der ikke er nogen storm. Det er klart, at når kommunen informerer på en måde, som er misvisende, jamen når man ikke ved, at der kommer den skygge, så reagerer man ikke. Det er først noget, der takket være nogle indsigelser efterhånden er begyndt at gå op for folk.

Burde vi ikke i troværdighedens navn lytte og debattere det en gang til og finde ud af, hvad der var op, og hvad der var ned i denne sag?

Afslutningen på forløbet på havnen var en anden frase fra Johannes Nymarks side. Jo tak. Det er i hvert fald en afslutning, det er en afslutning på ethvert håb, enhver drøm om, at København kunne få en havnefront, som var for alle københavnere, en havnefront, der bestod af andet end kolosser i 10 etagers højde, afslutningen på en drøm om, at man kunne få et område, som for alvor var rekreativt, som for alvor var københavnernes, et sted, hvor man faktisk kunne bruge den havn, der er københavnernes.

Der er et par ord, der til gengæld ikke har optrådt, ej heller i den socialdemokratiske eller i andre ordføreres indlæg, så vidt jeg har kunnet lytte. Det er ord som »kvalitet« og »æstetik«. Jeg tvivler på, at der er nogen ved deres sansers fulde fem, som mener, at det er flotte bygninger, man laver.

Men hvorfor er det så så vigtigt at følge pengene og banke bygningerne igennem uden at stille krav, uden at tænke på, hvordan havnefronten kommer til at indgå i vores alle sammens oplevelse af byen? Det får en til at stille spørgsmålet: Hvis er denne by, hvem er byen til for, hvem er bystyret til for? Er det for borgerne, eller er det for pengene?

Så ævlede Søren Pind en masse om det der nøjes-Kopenhagen, eller hvad det nu var han snakkede om. Han spurgte bl.a., hvad Enhedslisten ville på havnefronten. Det er lidt trist at opdage, at borgmesteren for en forvaltning, Bygge- og Teknikforvaltningen, ikke læser det materiale, som hans forvaltning udsender i offentlig høring. Der er nemlig et mindretal fra Enhedslisten, som siger, at vi ønsker os en levende havnefront, en havnefront med boliger, kulturinstitutioner, hvor det ikke er kontordomiciler og kæmpekolosser, der dominerer.

Det kan godt være, at Det nye København er Søren Pinds favorit, men et nyt København, hvor engagerede borgere, engagerede københavnere bliver svinet til fra talerstolen, hvor materiale, der udsendes, ikke har alle facetter med, kan jeg godt undvære, og det tror jeg, mange københavnere også kan.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har begæret ordet i 1. runde. Vi går til 2. runde, hvor taletiden er 5 minutter, og de 5 minutter skal overholdes, i modsætning til den largeness, der var tale om i 1. runde.

Johannes Nymark (A): Der kommer ikke meget nyt frem i en 2. runde, men der er dog et par bemærkninger, jeg godt vil kommentere.

Jeg kan ikke lade være med at sige til Warming, at han hører ikke efter, når han siger, at ordet æstetik ikke har været nævnt. Jeg fremhævede netop i mit indlæg og roste Nykredit for at have gjort det, som danske arkitekter anbefaler bygherrer at gøre, nemlig at udskrive en arkitektkonkurrence for at få æstetiske kvaliteter kaldt frem fra landets bedste arkitekter. Det var åbenbart gået forbi hr. Warmings ører.

Så kan jeg ikke lade være med at sige, at nu hører vi så meget om denne vidunderlige udsigt fra Islands Brygge. Hvad er det, man ser fra Islands Brygge? Man ser et Falckhus, man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

ser en rædsel af en godsterminal, som er én stor betonklods, og man ser et baneterræn. Det er udsigten i øjeblikket fra Islands Brygge.

Når jeg mener, at præcis den del af havnefronten, fordi havnefront er jo mange ting, er egnet til en række institutioner og aktiviteter, som har en del trafik m.v., så er det, fordi det er et område, som ligger præcis imellem baneterrænet og havnen ved en af de store firesporede indfaldsveje til København. Jeg vil nødigt bo i en bolig ved en firesporet vej med udsigt ned til baneterrænet, og så kunne jeg selvfølgelig glæde mig over ved at kigge den anden vej, at der er noget vand.

Det er noget ganske andet, når vi taler om andre områder af havnen. Vi har masser af havneområder. Vi har Teglhavnen, og vi har meget godt, vi skal nok vende tilbage til ved en anden lejlighed.

Men det, der først og fremmest fik mig til at tage ordet her i 2. omgang, var Jens Johansen. Jeg står ved ordet »troværdighed«, og den består ikke i, at man siger ja til et hvilket som helst projekt. Men hvis vi ikke havde villet dette projekt, så skulle vi have sagt nej på forhånd. Vi har haft alle muligheder i måneder for at sige nej og sige, at det her ligger uden for de rammer, som vi vil være med til. Så kunne vi også have sagt nej til en kommuneplan, der tillader et væsentligt højere byggeri, som jeg nævnte i mit første indlæg, end det, der her er tale om.

I Socialdemokratiet ser vi det som vores opgave at skabe en balance imellem en nødvendig vækst – vi ved, hvad ikke-vækst betyder negativt for byen – og en attraktiv by. Denne balance kan undertiden være svær at ramme, men det er den balance, vi hele tiden må se at finde.

Jeg må minde om, at på den anden side af jernbaneterrænet ser vi et Vesterbro vokse frem i den samme by. Det gøres kun, fordi der er penge. Jeg mener, at vil vi have disse aktiviteter, så er det rigtigt placeret. Derfor anbefaler jeg med sindsro, at vi stemmer for lokalplanforslaget i aften.

Borgmester Søren Pind: Man fristes jo til at kalde Enhedslisten for »45 pct.s-partiet«, efter at man har fået udsendt materiale, der er misvisende for den grad af skygge, som er fremvist.

Men Jens Kjær Christensen bevægede sig helt ned på nul procents troværdighed, da han sagde, at alle indsigelser var imod projektet. Det er jo ikke korrekt. Der er flere positive tilkendegivelser i de, nemlig rigtigt, som Jens Kjær Christensen også sagde, 24 indsigelser. Hvis man i de indsigelser, som er indkommet, forholder sig til udsagn, som beskæftiger sig med andet end hotel- og kontorbygning, så er der faktisk som sagt flere positive indsigelser til det.

Mikkel Warming røg lidt højere op på troværdighedsskalaen, han var helt oppe på 66 pct. Han nåede at sige, at hele havneparken på Islands Brygge vil være dækket af skygge. Nu er det kun sådan, at det er 2/3, der konstant vil være dækket af skygge.

Men man opererer åbenbart med varierede troværdighedsprocenter. Det højeste, jeg har hørt i aften, er 66 pct. Hvis vi tager en eller median for det, så rammer vi nok det rigtige. Jeg kan i hvert fald berolige beboerne på Islands Brygge med, at 1/3 af havneparken vil såmænd få nøjagtigt den samme sol, som den får i dag, nøjagtigt den samme.

Men det, jeg er lidt ked af, er, at jeg har stadig ikke fået at vide, jeg håbede på, med den rette provokation fra min side naturligvis, at vi kunne få en holdningsdebat, og jeg synes ikke, vi har fået den.

Jeg synes, Preben Møller Hansen for så vidt er den eneste, der har turdet stå frem og sige, at det her er vejen frem, vi skal gå. Men fra Enhedslisten og fra SF har jeg intet hørt om, hvad man vil.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Ærlig talt, er det det, der er nu, der er visionen? Er det det, vi i øjeblikket ser på Kalvebod Brygge, Enhedslisten ønsker? Jeg synes, det er en sørgelig vision for København, men det er måske meget sigende.

Demokrati og troværdighed. Det er meget pudsigt, at demokrati for Enhedslisten og SF åbenbart er, at de får ret, for der er da et massivt anderledes flertal i Borgerrepræsentationen.

Det samme, man spørger: Hvis er byen? Bl.a. Lars Hutters har været inde på det. Jamen det er da pudsigt, at det gang på gang er sådan, at et flertal herinde i Borgerrepræsentationen åbenbart er i modstrid med, hvad byens borgere mener. For mig ser det ganske mærkværdigt ud.

At Enhedslisten og andre igen ønsker sagen tilbagevist til udvalget, undrer mig for så vidt ikke. Sådan er det med alle sager, som Enhedslisten er imod. Jeg tvivler meget på, at Enhedslisten ville skifte mening, fordi man så nogle skyggediagrammer i Bygge- og Teknikudvalget. Men det kan være, jeg kan blive klogere.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg kan berolige borgmester Søren Pind med, at det er helt sikkert, han kan blive klogere, men han ønsker åbenbart ikke at blive det.

Der har været forskellige spredte kommentarer her. Jeg synes ikke, der er særligt mange, der her fra talerstolen forholder sig til det, der er indholdet i lokalplanen. Jeg synes, det er underholdende, og det synes Enhedslisten altid, at diskutere holdninger. Når vi så gør det, bliver vi kritiseret for, at vi ikke forholder os til virkeligheden, det konkrete.

I denne sag har vi tilladt os også at forholde os til det konkrete. Lad os starte med æstetik.

Johannes Nymark er flere gange inde på, at det er så fremragende det hele i denne lokalplan, og henviser så til, at Nykredits bygning har været udsat for en arkitektkonkurrence. Det er korrekt, det har Nykredits bygning.

Jeg er også ret sikker på, at det, der er det karakteristiske ved denne bygning i øvrigt, mere er indmad end det ydre. Samme arkitektfirma har jo også bygget andre ting, som ligger nede ved havnefronten, hvor det igen er de indre rum, der er de spændende, men den ydre virkning, det, vi andre skal leve af at se på, måske ikke er særlig heldig.

Hvad angår hotellet er det interessant, at Johannes Nymark helt smyger sig uden om at kommentere, at det netop ikke har været udsat for en international eller national arkitektkonkurrence. Det er: Tag det eller lad være. Det var svaret fra konsortiet. Med andre ord: Pistolen for brystet.

Da vi havde den første behandling i udvalget, så er det jo ingen hemmelighed, da jeg har sagt det fra talerstolen før, at også stadsarkitekten var imod og sagde, at det var et grumme dårligt forslag bygningsmæssigt. Det hænger ikke sammen med kvalitet. Og i forhold til spørgsmålet om troværdighed hænger det jo heller ikke sammen, når man ikke oplyser det, men kun lægger vægt på den ene del af lokalplanen.

Johannes Nymark mener, jeg har misforstået, hvad en lokalplan handler om. Hvis Johannes Nymark mener, at når man sender en lokalplan ud i høring, så er det bare en rituel handling, man foretager sig, og så er det egentlig ganske ligeegyldigt, hvad nogle måtte finde på at sige undervejs, altså offentligheden, menige borgere i byen, så er det virkelig et utroværdigheds-synspunkt at indtage, fordi Nymark siger dermed, at når man sender en lokalplan ud, så kan folket galpe op eller ned, det har ingen betydning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Det er altså ikke det, der er hensigten med lokalplanloven og lokalplanlægningen. Det er netop, at borgerne skal inddrages i de beslutninger, netop for at det ikke kun skal være valgene hvert fjerde år, der afgør, hvad der kommer ud af beslutningerne herinde.

Benhaddou konstaterer, at vi alle har lært noget, og vil så stemme ja. Det er selvfølgelig en interessant bemærkning. Jeg forstod ikke helt på Benhaddous indlæg, hvad han havde lært af det, fordi man så stemmer ja til det, og jeg har svært ved at se, hvad det positive i det er, ud over det, som Preben Møller Hansen også er inde på at påpege, at der sker noget.

Men man må godt kunne karakteriseres som fremtidsorienteret og kunne sige nej til ting, der sker i den forkerte retning. Det er jo ikke så enkelt endda. Og når modstanden og diskussionen også i offentligheden har været stor, så er det jo, i modsætning til, hvad Søren Pind antydede i sit første indlæg, jo bestemt ikke sådan, at Enhedslisten kan kontrollere offentlighedens diskussion. Det siger sig selv, man kan se de personer, der skriver.

Derfor er det selvfølgelig en, undskyld, meget tøsedrengeagtig måde at slippe uden om det forhold, at en lang række kloge folk i øvrigt kritiserer projektet. Det må man da søreme forholde sig til. Næh, Søren Pind vil helst kun snakke om skyggerne og 45 pct. og alt muligt med procenter.

Jeg vil sige til det, at det er en interessant praksis fra borgmesterens side at komme nu og lægge et papir på bordet, lige når forhandlingerne i dag starter. Jeg kan som lægmand selvfølgelig ikke uden en forhandling vurdere lødigheden i det papir, der bliver smidt på bordet her i sidste øjeblik.

Jeg kan konstatere én ting: at det eneste troværdighedsmæssige forhold til materialet, som vi også har været med til at videreformidle, er spørgsmålet om skyggevirksomhed i Glyptotekskvarteret. At der er skyggevirksomheder på havneparken, bliver ikke benægtet.

Ligervis, Søren Pind – for debattens og dialogens skyld er det sjovt at høre efter – bliver det ikke benægtet, at de volumetegninger, der fremgår af materialet, er korrekte. Sandheden er jo, at skyggespørgsmålet kun er en lille del af de indvendinger, som jeg startede med at nævne. Resten af volumenbetragtningerne, altså hvor meget de bygninger kommer til at fylde i forhold til de nuværende bygninger, som vi kender, bliver der ikke rejst tvivl om, og det er dog trods alt væsentligt.

Jeg kan konstatere, at den lille toldbygning glemte jeg at nævne før. Hvorfor i alverden kan den ikke indpasses? Hvorfor kan man ikke bevare spor af den aktivitet og det liv, der tidligere var i byen? En lillebitte toldkammerbygning, som sagtens kunne indrettes til café eller noget andet, sandsynligvis det eneste sted, hvor københavnernes vil optræde nede på denne havnefront.

Der skal ikke ligge noget andet, hvorfor skal bygningen så væk? Fordi den ikke passer, siger borgmester Pind, som har meget forstand på arkitektur. Så siger man: Hvordan hænger de 11-etagers bygninger sammen med de 5½-etagers bygninger i Glyptotekskvarteret, der er i forvejen? Overhovedet ikke. Altså undskyld mig, det er vrøvl og sludder. Selvfølgelig kunne den lille toldbygning sagtens bevares.

Jeg vil godt have en kommentar fra partiernes side til, hvorfor de egentlig ikke i dag er kommet med den udstrakte hånd, er blevet det klogere, som Benhaddou antyder selv: Jamen vi bevarer toldbygningen. Den generer ikke nogen af kapitalherrerens ønsker overhovedet. Den luns kan I godt få, befolkning. Det vil jeg godt have en kommentar til.

Til sidst vil jeg kommentere, at man faktisk ikke er gået ind i de 9 punkter, jeg nævnte, der var dårlige ved lokalplanen. Man har kun omtalt skyggeeffekten og så noget med æstetik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal såmænd blot sige, at jeg ikke har udtalt mig om noget som helst om de forskellige skribenters politiske tilhørsforhold. Jeg har udelukkende i aften udtalt mig om Enhedslisten, og jeg synes, det er med til at give et forvrænget billede, at jeg skulle have udtalt mig om borgere, som skrev, at de var Enhedslistefolk.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tilbage til talerrækken, Lars Hutters har ordet.

Lars Hutters (L): Socialdemokratiets ordfører i denne sag er Johannes Nymark. Jeg kan forstå på Johannes Nymark, at Socialdemokratiet i denne sag lægger størst vægt på troværdighed i dette spørgsmål.

Jeg vil godt spørge Johannes Nymark og Socialdemokratiet: Er det korrekt, at den pågældende bygherre har sagt: I kan tage det her hotel, ellers vil vi ikke bygge der? Er det korrekt? Det vil jeg gerne have svar på fra Socialdemokratiets side.

Når jeg stiller det spørgsmål, så er det fordi det skal vise noget om, hvor stor vægt Socialdemokratiet lægger på troværdighed. For hvis det forholder sig på den måde – jeg håber, og jeg går ud fra, at Johannes Nymark om lidt vil give os svaret – at en eller anden storkapital ovre i New York kan komme og sige, at det skal være på den og den måde, så vil jeg godt have lov til at sige: Hvor er så Socialdemokratiets troværdighed med hensyn til folkestyret?

Jeg vil også godt spørge Socialdemokratiet, om det skal være på den måde, at fordi man måske i en tidligere Borgerrepræsentation med en anderledes sammensætning sagde ja til nogle overvejelser i den retning, skal Borgerrepræsentationen så i aften være bundet af det? Eller tillader Socialdemokratiet, at folkestyret i overensstemmelse med de demokratiske valg kan få lov til at forandre sig og af den årsag have lov til at have en anden opfattelse?

Men for mig er det altså ret centralt, at vi i aften kan få at vide, om det forholder sig på den måde, at store kapitalinteresser har sagt, at det skal være det hotel, eller også skal det ikke være noget, og Socialdemokratiet bøjer sig for det.

På samme måde vil jeg godt bede om, om ikke Johannes Nymark og Socialdemokratiet vil bekræfte, at for knap en måned siden kunne man godt udsætte denne sag, fordi storkapitalen endnu ikke havde sagerne på plads.

Er det ikke mest troværdigt, hvis vi skal have et folkestyre, at når så mange københavnere, når der kommer nye oplysninger, som endnu ikke har været ordentligt bearbejdet i Bygge- og Teknikudvalget, om lysvirkninger m.v., ønsker det, vil det så ikke være korrekt, at man også efterkommer det ønske og tilbagesender sagen til Bygge- og Teknikudvalget?

Vil det ikke være mest troværdigt af hensyn til folkestyret? Eller hvor er troværdigheden for Socialdemokratiet, andet end at man så efterfølgende må konstatere sammen med andre partier, der eventuelt ikke vil være med til at give det en behandling i overensstemmelse med folkestyret ved en tilbagevisning til Bygge- og Teknikudvalget, at Socialdemokratiets troværdighed kun har en eneste ting, og det er at være dukkefører for disse store kapitalinteresser, som så mange andre har talt om.

Med hensyn til Søren Pind og visioner er det kun at konstatere, specielt med den viden, som visse aktuelle sager har givet, om, hvordan og hvorledes byen og byens byggearealer bliver kastet ud til storspekulation for en lang række, Thorsen, Guldharald og hvad de alle sam-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

men nu hedder: Jamen hvor bliver indtægterne for byen af, hvis man overlader en lang række af de her ting til firmaer, til storkapitalens interesser, som trækker pengene ud?

Vi ved jo, Søren Pind, at hvis vi siger ja til det her i aften, så ser vi aldrig en øre fra det pågældende internationale firma. De skal nok sørge for, at alt, hvad der eventuelt er af overskud, bliver fjernet fra København og kommer til gode, hvor de nu har sæde ... (*Afbrydelse*). Jamen arbejdspladser vil vi jo gerne have, Søren Pind.

Jamen så vil jeg da godt have Søren Pinds kommentarer til, hvorfor vi så ikke kan lægge dette her femstjernede hotel ude i Ørestaden tæt ved metroen. Samtidig kunne vi løse kæmpestore problemer, som i øjeblikket bliver diskuteret uden om Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen med Bent Christoffersens, Søren Pinds partifælles problemer omkring Ørestaden. Så kunne vi samtidig give os tid til at få en helhedsplan for havnen, og så kunne vi få de boliger, som bl.a. Preben Sømand i dag har talt om.

Hvorfor gør vi det ikke på den måde? Det ville da tilgodese interesser, at vi ville bygge et femstjernet hotel ved siden af en metro, vi vil skabe arbejdspladser, og vi vil skabe et fantastisk dejligt byrum nede omkring havnen med boliger og en lang række andre ting. Hvorfor gør vi ikke det? Er det ikke den eneste fornuftige vision? Samtidig sørger vi da trods alt for, at det meget attraktive areal kommer til at blive beboet af københavnere, som betaler skatten her i København.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg ved ikke, om den af Lars Hutters omtalte »Christoffersen« er i familie med Bent Christoffersen, men det kan Lars Hutters få afklaret her i løbet af få sekunder.

Jens Johansen (F): Jeg er for så vidt enig med Johannes Nymark fra Socialdemokratiet i, at den 1. runde afklarede, hvad afstemningen ville lande på, nemlig at lokalplanen bliver vedtaget, gud bedre det, og at 2. runde derfor ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg henstille, selv om debatten har været noget tid, at man hører de sidste taler i ro og orden ... Hamid El Mousti ... Hamid El Mousti ... Hamid El Mousti, at vi dæmper, så den tale, der foregår, foregår her fra talerstolen.

Jens Johansen (F): ... og at 2. runde såmænd ikke bringer så meget nyt.

Men det, der får mig herop alligevel, er, at Johannes Nymark tændte på min brug af ordet »troværdighed«. Troværdighed står centralt for Socialdemokratiet i denne sag, og det trænger nok til en nærmere kommentar, synes jeg.

Troværdighed og tillid hænger jo sammen. Tillid er noget, man modtager, ligesom det at være troværdig er noget, man modtager. Det er faktisk ikke noget, man selv kan erklære, at man er: Jeg er troværdig. Næh, det er noget, man får at vide: Jeg synes, at du er troværdig.

Så må man jo spørge sig selv, når Socialdemokratiet her understreger, at det for Socialdemokratiet er vigtigt at være troværdig: Hvem er det så, der siger, at Socialdemokratiet er troværdigt? Ja, det er den socialdemokratiske ordfører.

Det tror jeg hænger sammen med, at Socialdemokratiet har en troværdighedskrise i hvert fald i forhold til borgerne, for det er jo ikke borgerne i denne sag, der siger, at Socialdemokratiet er troværdigt, og at de har tillid til partiet, og det er heller ikke de andre partier.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Enhedslistens ordfører illustrerede ganske udmærket, at det, der egentlig er betænkelighederne, bliver undertrykt. Det understreges, at der er gennemført en arkitektkonkurrence om Nykredits byggeri, men ikke om hotellet. Vi er jo alle sammen dybest inde, og det ved Johannes Nymark jo godt, hvis han ransager sit hjerte, enige om, at det hotelbyggeri er en skamplet.

Socialdemokratiet har en troværdighedskrise, det tror jeg, at vi alle sammen er klar over. Det tror jeg såmænd også, Socialdemokratiet selv er blevet klar over, og Socialdemokratiet har så udlagt det på den måde, at det er et spørgsmål om at forklare sig i forhold til befolkningen. Der er sandelig noget at forklare i København.

Vi havde en tidligere sag, hvor borgmester Søren Pind var heroppe på talerstolen og udtrykke sig i lige så henrevne og orgiastiske toner, så man igen fik sådan fornemmelsen af, at nu var man kommet til vækkelsesmøde. Det var sagen om folkets park, hvor Det Nye København slog igennem, og nu slår Det Nye København altså igennem her i sagen om Kalvebod Brygge.

I den forbindelse blev det af en af mine partifæller sagt, at sagen om Folkets Park igen understreger, at Socialdemokratiet har en troværdighedskrise, fordi demokrati og folkestyre betyder, at man udviser hensynsfuldhed og lydhørhed og visdom og indsigt, og at man forstår at lytte og at være i dialog med borgerne, og at man træffer kloge beslutninger og gode beslutninger og beslutninger, der vinder tillid og opbakning og respekt i befolkningen. Det tror jeg næppe sker i denne forbindelse.

Så til Socialdemokratiet vil jeg sige: Bliv I bare ved, valget vil gøre jer små, og vi andre bliver bare større.

Søren Pind har efterlyst en holdningsdebat. Det er immervæk svært at få en holdningsdebat med et oplæg og en fremtræden, som snarere er et kulturelt fænomen, end det er et politisk fænomen. For Søren Pinds optræden her var en kulturel oplevelse frem for en politisk oplevelse. Det var politisk stand-up-comedy, ufrivilligt morsom og komisk. Professionelle stand-up-comedians kunne ikke have gjort det bedre, det skal være sagt.

Det var jo egentlig også synd, men det er sagens alvor taget i betragtning nok så forståeligt, at der ikke blev klappet ad denne comedian-optræden. Det vil vi så gøre et andet sted, på cafeer og andre steder, hvor Søren Pind kan få et eftermæle for fremtiden.

Om sømandens indlæg vil jeg sige, at det var dog det mest EU-tilhængeriske indlæg, jeg nogen sinde har hørt: København som en euro-stad, der for enhver pris skal sælge til højstbydende og storkapitalen. Vorherre bevares. Vi har en helt anden vision af København som miljøhovedstad, som grøn kulturby, som et grønt projekt, som et socialt projekt. Det er helt andre ressourcer, der skal frem, end dem, der er kommet frem i denne sag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg bliver nødt til én gang mere at sige, at godt nok er det en lang debat om en ikke uvæsentlig sag her i Borgerrepræsentationen, men det er ikke rimeligt, at snakken i krogene er lige så høj som talen fra talerstolen. Derfor vil jeg henstille, hvis man er i salen, at man påhører, hvad det er, der bliver sagt fra talerstolen, frem for knevren i hjørnerne.

Lars Jensen (B): Vi har i aften hørt, at modstandere af det projekt, der er på Kalvebod Brygge, lever i en stokrosedrøm, noget med at vi ikke ønsker fremtid og vækst for København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Jeg vil håbe, at Nykredit også lytter med i dag på, hvad der bliver sagt her fra talerstolen, og så vil jeg sige, at Det Radikale Venstre håber stadig væk, at Nykredit kan skabe rum til at bevare toldkammerbygningen. Nogle siger, at den ikke passer til det nye domicilbyggeri, som det sandsynligvis vil blive vedtaget i dag, at Nykredit får lov til at opføre. Men nu har toldkammerbygningen igennem mange, mange år ligget tæt på det gamle Hotel Europa, som jo i øvrigt, skal det siges, er omdannet til et fagforeningsdomicil. Det er sket, uden at toldkammerbygningen har set forkert placeret ud.

Toldkammerbygningen rummer en historie om, hvad der er på havnen. Der er ikke noget galt i, at man også kan vise turisterne noget af sin historie. Derfor, hvis man gerne vil placere et femstjernet hotel på havnen, ville det måske være passende, at man også bevarede noget af det gamle København, så turisterne har en mulighed for at se det. Vi andre har det jo sådan, når vi kommer ud i verden, at vi synes, det er rart også at se gamle bygninger. Det er ikke interessant kun at komme ud og opleve stål, glas og beton. Vi vil også godt se, hvilken historie de andre lande, de andre byer har.

Derfor skal det være mit håb, at Nykredit gør alt for ikke at omdanne området til en parkeringsplads, men at de skaber et rekreativt område for københavnernes, men så sandelig også for hotellets gæster. Derfor lad os håbe, at det hotel, der er, bliver et femstjernet hotel, og at det bliver det mange år i fremtiden, at det ikke om få år er et nyt fagforeningsdomicil.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i 2. runde. Vi går til 3. runde.

Johannes Nymark (A): Jens Johansen fornægtede jo ikke sit hverv ved det indlæg, han havde her.

Jeg vil nøjes med at sige, at vi er af den opfattelse, at vi ikke kan køre på frihjul, men vi må påtage os ansvaret for en balance imellem en by i udvikling og et levende sted for mennesker. Jeg er overbevist om, at det forstår københavnernes også. Vi er nogle, der i hvert fald er gamle nok til at have oplevet et København på falllittens rand. Det ønsker jeg ikke at opleve mere. Jeg ved, at mange ranker ryggen og på en anden måde i dag siger: Jeg er københavnner – end de gjorde for 10 år siden.

Så har Lars Hutters spurgt mig konkret, og jeg vil sige, at denne sag har været udsat, fordi politikerne ville det, fordi vi ville være sikre på, at der kunne fremskaffes en operatør til et hotel- og kongrescenter, så vi ikke bare uden at kunne styre processen kom til ad bagdøren at slippe endnu et kontorhus ind. Det var et ubetinget krav, og det er altså et krav fra et bystyre. Vi ville ikke sige ja, før vores krav var opfyldt. Og det er ikke at ligge under for hverken New York-kapitalen eller hvad der i øvrigt er sagt. Det er som politiker at stille sine vilkår. Derfor blev sagen udsat.

Nu er det på det rene, nu kan vi gå til beslutningen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Jens Kjær Christensen, der har 1½ minut på grund af et overforbrug i 2. runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Så lang tid det holder sig til denne vare, ord.

»Stokroseromantik«, siger Lars Rimfalk Jensen om Enhedslisten. Det skulle åbenbart være noget meget væmmeligt noget ... (*Afbrydelse*). Undskyld, jeg misforstod det, jeg hørte ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Var det hele indlægget?

Jens Kjær Christensen (Ø): Nej, det var bestemt ikke hele indlægget, rolig, men det ødelægger et par af de pointer, jeg havde forberedt. Hvis publikum gerne vil høre dem, så skal jeg gerne sige dem alligevel. Vi går videre.

Lars Jensen er nemlig inde på noget, som normalt ligger inden for en anden verden. Han siger: Lad os håbe. Det gør man ofte i kirkesamfund og slige steder.

Vi ønsker ikke bare at »lad os håbe«. Vi ønsker faktisk, at vi skal have en afstemning herinde om toldkammerbygningen, for det er faktisk op til Borgerrepræsentationen, at vi kan bevare denne toldbygning. Vi kan stemme ind i lokalplanen, at den ikke kan røres.

Vi i Enhedslisten er ikke bange for at tage den afstemning, for det er et så afklaret forhold, som det ikke er tilfældet, når det handler om lys- og skyggediagrammer. Det vil kræve en reel udvalgsbehandling. Derfor ønsker vi selvfølgelig sagen i udvalg.

Men hvis flertallet nu alligevel tonser på, så kan vi godt her i dag tage stilling til, om toldbygningen kan bevares. Så derfor er der et forslag fra Enhedslisten desangående.

Vi er blevet kritiseret for det ene og det andet. Vi må selvfølgelig nogle gange erkende, at vi ikke er et flertal, selv om det nogle gange på borgmester Søren Pind lyder, som om vi er det. Han er meget bange for os. Det kan jeg godt forstå, for det er rimelig intelligent og overvejnet, hvad vi siger og mener, i modsætning til Venstre.

Men vi kan da godt se, at der er et flertal her i Borgerrepræsentationen for et hotel, hvordan man end vender og drejer det. Derfor, når man skulle have en fornyet behandling i udvalget, så laver man jo ikke om på den holdning, at man gerne vil have et hotel. Men hvis vi skal have et hotel, som ikke er vores kop te, men hvis det alligevel skal være, så må man kunne finde en langt væsentligt bedre udformning af et hotelprojekt end det eksisterende.

Jeg har desværre ikke mere tid, men jeg kan konstatere, at det ikke har gjort særlig stort indtryk på de fleste partier herinde, at man i dag har materiale til at undgå en skandale. Mange af de nuværende medlemmer, også Søren Pind, vil om føje år sige: Av bare jeg havde vidst. Jeg mener, Søren Pind har alt materiale, Johannes Nymark har alt materiale til at være rimeligt skeptiske over for, hvad de er i gang med at gøre. Og hvorfor ikke udvalgsbehandle det og sikre trods alt, at man laver en fremtidssikret Kalvebod Brygge?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg kan oplyse Jens Kjær om, at han ikke kan få ordet i 4. runde, da taletiden er opbrugt.

Preben Møller Hansen (P): Det undrer mig, at man bruger så enormt meget taletid til at diskutere, om den ene eller den anden er troværdig. Det, vi behandler her, er jo et spørgsmål om en lokalplan og ikke noget andet.

Så er man også kommet frem til, at hotellet er grimt. Det er jo et spørgsmål om smag. Nogle kan lide moderen, andre kan lide datteren, det er så forskelligt. Men hvis man nu ser på HK's bygning. Den blev jo i sin tid opført som hotel. Nu er det godt nok en fagforeningsbygning, men var den pæn? Hvad med SAS Radisson, er det pænt? Sådan som jeg ser det hotel, så er det begrænset af omfanget af byggegrunden.

Det, man er fremkommet med her, ser rimelig fornuftigt ud, men det er jo en skønssag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Men så er jeg blevet bebrejdet af en mand, som påstår, at han er troværdig og hvad ved jeg, at jeg EU-tilhænger eller sådan noget i den stil. Næh, det var jeg ikke, og det gav jeg heller ikke udtryk for. Jeg gav udtryk for, at hvis man havde visioner, og hvis man havde evnen til at se lidt ud i fremtiden, så måtte man erkende, at man havde et behov for hotelkapacitet bl.a. til konferencer.

Men det er da klart, at når jeg fremkommer med de bemærkninger til den pågældende, som kom med udtalelserne, så er jeg af den opfattelse, at det bliver endnu vanskeligere for os EU-modstandere at komme igennem, idet SF jo nu pludselig officielt er EU-tilhængere.

Det fremkommer bl.a. ved den kendsgerning, at SF's formand, Holger K. Nielsen, uden konen nu går ind for Unionen. Han vil med ind i regeringssamarbejdet med Socialdemokratiet, ja, han er klar til det også med CD og Det Radikale Venstre og de kristne, dem vil han gerne gå ind i en sådan regering med.

Denne regering fraviger jo ikke vort medlemskab af NATO, og Aksel Larsen ville vende sig i sin grav, hvis han oplevede den udvikling, og han ville heller ikke gå med til en udvidelse af EU.

Det er baggrunden for, at jeg sagde det, som jeg gav udtryk for, at vi må se i øjnene, at en euro-stad kan komme på tale, og så må vi også have den kapacitet, som er nødvendig.

Jeg har den fordel frem for den pågældende, at jeg prøver at tænke mig lidt om. Jeg prøver også at se, hvad der egentlig kan ske. Og jeg mener, at det projekt, der ligger her, er et rimeligt projekt.

Jeg forstår godt, at man lægger det sådan og ikke ude i ødemarken, for så er der ikke en kæft, der vil derud og bo. Man vil bo centralt, når man kommer til et andet land, og det vil vi andre jo også, når vi rejser udenlands. Så vil vi også bo centralt og rart.

Lars Hutters (L): Nå, nu har jeg hørt fra Preben Møller Hansen, at Ørestaden i fremtiden skulle være et øde sted. Mig bekendt, det er noget, jeg erindrer, er Fælles Kurs tidligere gået ind for, at man ved årtusindskiftet skal have bygget alle tiders fremtidsby derude, og der kommer til at være metro, så det kommer ikke til at ligge øde.

Sådan som jeg har forstået på Socialdemokratiet og andre – det går jeg ud fra, at overborgmesteren om lidt kan bekræfte – så kommer det til at ligge utrolig centralt. Så lad nu være med at bruge det som argument. Hvis man vil have et hotel i byen med store udvidelsesmuligheder, så er det meget fornuftigt at lægge det ude i Ørestaden.

Johannes Nymark fra Socialdemokratiet undlod at bekræfte, at dette kapitalforetagende havde meddelt, at enten bliver det det her hotel, eller også bliver det det ikke. Når det ikke bliver bekræftet, men i hvert fald heller ikke benægtet, så kan jeg kun forstå det på den måde, at Socialdemokratiet hermed rent faktisk bekræfter, at det forholder sig på den måde.

Troværdigheden hos Socialdemokratiet er, må vi andre i Borgerrepræsentationen så konstatere, at det ikke er københavnere, der skal bestemme indholdet af lokalplanen. Det skal åbenbart være de store internationale kapitaler beliggende i New York, som skal bestemme, hvordan og hvorledes vi skal bruge vores havnefront til skade for de københavnere, der betaler skatten her i København.

Johannes Nymark sagde, at Socialdemokratiet gerne vil have et levende sted for mennesker. Jamen man har da så sandelig ikke et levende sted for mennesker, der bliver lagt i skygge, og hvor alle skattekroner og andre ting ryger ud af landet. Det bliver ikke noget levende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

sted for mennesker, det bliver et dødt sted. Det kan man se flere steder rundt omkring, hvor de i øvrigt har gjort den samme skade, som man er i færd med at gøre på dette sted.

Johannes Nymark talte om, at man i firserne var på fallittens rand i København. Hvem havde egentlig ansvaret for det? vil jeg egentlig godt spørge Socialdemokratiet og Johannes Nymark. Hvem var det, der pantsatte, til trods for store advarsler både fra venstrefløjen og fra mig og fra andre i København? Hvem var det, der ikke ville gøre noget ved den stigende arbejdsløshed her i København? Hvem var det? Hvem var det, der var i gang med at ødelægge byen, i øvrigt sammen med Venstre og Konservative? Hvem var det, der lavede de budgetter, der bragte København på fallittens rand?

Det var Socialdemokratiet, det var Venstre, og det var Konservative.

Jeg er træt af fra Søren Pind og fra andre og ikke mindst fra Johannes Nymark fra Socialdemokratiet at høre, at det skal være os andre. Vi advarede imod det, vi kæmpede imod det, vi ville ikke være med til det. Vær dog trods alt ærlig, Johannes Nymark, på dette punkt. Det var jo jer, der var i gang med at ødelægge byen.

(Kort bemærkning)

Preben Møller Hansen (P): Nu er jeg jo en gammel ræv, og jeg ved jo, at Lars Hutters har brugt sin taletid, så nu kan jeg skyde til ham, så han aldrig glemmer det. Det er jo meget klogt, han kan jo ikke komme igen.

Men det, det drejer sig om, er, at Ørestaden ligger altså ca. 15 km fra Rådhuspladsen, og så kan man jo ikke sige, at det ligger centralt. Det ville være uklogt at komme med en sådan påstand. Centralt er f.eks. Kalvebod Brygge, det skal der ikke være tvivl om.

Så giver Lars Hutters også meget udtryk for, om det har været revolveren på struben, når man skulle have godkendelse af dette hotelbyggeri. Når man forhandler, så er det ofte man bruger midler, som modparten ikke kan lide.

Jeg har været forbundsformand i 25 år, og der var mange redere, der kraftedeme ikke kunne lide mig. Jeg gav dem to stykker papir. Det ene var kravene, og det andet var strejkevarslet, og så kunne de selv vælge. Så valgte de kravene, for de vidste godt, at det andet var dyrere.

Men i aviserne stod, at jeg satte revolveren på struben af dem. Det lød så dramatisk, og folk kan godt lide sådan noget dramatik. Men det, der stod tilbage, var bare forhandlingsmuligheden, at man brugte disse midler.

Om de, der skal bygge hotellet, har brugt det, ved jeg ikke, men jeg vil bare sige til jer, at det altså er noget, man bruger, når man forhandler.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere ... arh, en kort bemærkning fra Lars Hutters – som skal huske to stykker papir.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jeg synes, Preben Sømand skulle gå tilbage og se, hvad Fælles Kurs har sagt om Ørestaden. Så ved Preben Sømand også – det kan man jo læse om i forhandlingerne – at det er meget centralt beliggende. Altså må jeg gå ud fra, at Preben Sømand er enig med mig i, at hvis man lægger et femstjernet hotel tæt ved metroen osv., så er det utrolig centralt beliggende og meget fornuftigt for fremtiden.

Jeg ved ikke, om det, som Preben Sømand for lidt siden sagde heroppe fra talerstolen, er helt i orden, at storkapitalen har truet København, fordi det gør man i nogle forhandlinger. Jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

ved ikke – det vil jeg egentlig godt have bekræftet i en kortere bemærkning fra Preben Sømands side – om det er helt i orden, at storkapitalen således truer København. Det vil jeg egentlig gerne helt regelret høre heroppe fra talerstolen.

Det vil være overraskende, at Fælles Kurs har de betragtninger. Men o.k., lad os bare høre det heroppe fra, helt åbent og ærligt ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige til Lars Hytters, at man skal udtale navnene korrekt.

Lars Hutters (L): Jeg vil sige til overborgmesteren, at jeg hedder aldeles ikke Lars »Hytters«. Det ved overborgmesteren udmærket godt. Jeg hedder Lars »Hutters«. Jeg kan tilgive mange, der ikke ved, at jeg hedder Lars Hutters, men ikke overborgmesteren, for han ved det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Preben Møller Hansen for en meget kort bemærkning, og selv om der er tv på, så kan vi jo godt slutte i god tid.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (P): Når Fælles Kurs er gået ind for Ørestaden, er det ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Og det gør Lars Hutters også, kan vi høre.

Jens Kjær Christensen (Ø) stillede forslag om, at sagen blev tilbagevist til Bygge- og Teknikudvalget.

Forslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 17.

Før stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A med undtagelse af Jette Bergenholz Baurup, O, V, C, P og D.

Undlod at stemme: Jette Bergenholz Baurup (A).

Lars Hutters (L) stillede ændringsforslag om, at al lokalplanarbejde vedrørende area-lerne ved havnen bør indstilles i afventen på udarbejdelse af en overordnet plan for anvendelse af områderne i og ved Københavns Havn.

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 16.

Før stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A med undtagelse af Jette Bergenholz Baurup, O, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: Jette Bergenholz Baurup (A).

Ø stillede ændringsforslag om, at toldbygningen bevares.

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 18.

Før stemte: F, Ø, B, P og L.

Imod stemte: A med undtagelse af Jette Bergenholz Baurup, O, V, C og D.

Undlod at stemme: Jette Bergenholz Baurup (A).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 17.

Før stemte: A med undtagelse af Jette Bergenholz Bautrup og Finn Rudaizky, O, V, C, P og D.

Imod stemte: F, Ø, B og L.

Undlod at stemme: Jette Bergenholz Bautrup (A) og Finn Rudaizky (A).

Lars Hutters (L) ønskede i henhold til § 14, stk. 2, i Borgerrepræsentationens forretningsorden følgende tilført beslutningsprotokollen: "SOL har stemt imod, da det er mord på havnen og en skandale, som SOL håber københavnernes rejser sig imod."

7) 79/99

Indstilling om, at redegørelsen for almindelige bestemmelser om råden over vejareal m.m. i Københavns Kommune tages til efterretning med bemyndigelse til forvaltningen til at administrere i overensstemmelse med redegørelsen, herunder bestemmelserne i bilag 1 og 2. (Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige, at indstillingen fra Bygge- og Teknikudvalget ikke indeholder bestemmelse om ikrafttrædelsestidspunktet, og udvalget har anmodet om, at bestemmelserne i givet fald træder i kraft 1. april 1999.

Tine Peters (V): Venstre vil altså godt slutte op omkring denne indstilling og støtte den stigning, som vi har diskuteret før, idet vi kan stille os tilfredse med, at stigningen er strakt over 3 år, og at der foretages en vurdering af indvirkningen på aktivitetsniveauet ved behandlingen af Budget 2000. Det vil sige, at det er allerede efter sommersæsonen i år, vi kan gå ind og se, hvad denne stigning har medført.

Desuden beslattes det med denne sag, at der skal udliciteres nogle udeserveringsarealer, og der er nogle vareudstillinger på Strøget, som skal gøres permanente.

Vi synes dog det er beklageligt, at punktet om reklamearrangementer blev stemt ned i udvalget og ikke er med. Vi ønsker, at der skal være arrangementer på byens pladser, og mener ikke, at fordi der i forbindelse med arrangementet promoveres enkelte produkter eller sponornavne, skal der slet ikke være forsøg.

Så vi genfremsætter sammen med De Konservative det »at«, som også blev fremsat fra forvaltningens side i udvalget, som altså hedder, »at der forsøgsvis tillades reklamearrangementer i 1999 på Israels Plads, Kongens Nytorv, Axeltorv og Rådhuspladsen.«

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beder om, at døren derhenne bliver lukket, og at man skruer ned for talen i salen.

Ikke andre har begæret ordet, og forhandlingerne er afsluttet. Vi gør klar til afstemning, men afstemningssystemet er om ikke kortsluttet, så tæt på at være det, og det tager flere minutter at ordne. Vi holder en lille pause, så de 5, der ikke nåede ud før, også får mulighed for at komme ud. En pause på 10 minutter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Mødet udsattes kl. 19.50

Mødet genoptoges kl. 20.00

Pause på grund af tekniske problemer fra kl. 19.50-20.00.

Tine Peters (V), Søren Pind (V) og Ole Hentzen (C) stillede ændringsforslag om, at der forsøgsvis tillades reklamearrangementer i 1999 på Israels Plads, Kgs. Nytorv, Axeltorv og Rådhuspladsen.

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 17.

For stemte: O, V, C og D.

Imod stemte: A, F, Ø, B, P og L.

Indstillingen blev herefter godkendt. Ikrafttrædelsestidspunkt: 1. april 1999.

8) 81/99

Indstilling om godkendelse af forslag til udtalelse til Indenrigsministeriet vedrørende den indgåede aftale mellem HT og Københavns Kommune om HT's brugsret til terminalbygningen på Rådhuspladsen.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

9) 85/99

Indstilling om kapitalbevilling på i alt 13,0 mill. kr. til renovering af bolværket langs Vindebrogade fordelt med 6,5 mill. kr. i 1999 og 6,5 mill. kr. i 2000.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

10) 74/99

Indstilling om godkendelse af forskrift for drift af større køleanlæg, som anvender ozonlagnedbrydende og visse andre syntetiske kølemidler, i Københavns Kommune.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Indstillingen blev godkendt.

11) 73/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 8,0 mill. kr. til Københavns Vand til nye tage på en række af Københavns Vands anlæg.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

12) 80/99

*Indstilling om betalingsvedtægt for Københavns Kommunes offentlige spildevandsanlæg.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Helle Sjelle (C): For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at der skabes vækst i vores samfund, så vi fortsat har råd til at have et velfærdssamfund. I den forbindelse må vi erkende, at det er altafgørende, at erhvervslivets forhold styrkes. Vores samfund skal være indrettet på en måde, så initiativ og lysten til at gøre en ekstra indsats styrkes.

Derfor kan vi i Det Konservative Folkeparti ikke støtte den bemærkning, som et flertal i Miljø- og Forsyningsudvalget har tilføjet, om, at det er urimeligt, at tilslutningsbidraget for erhvervsejendomme ikke fuldt ud dækker de faktiske omkostninger. Det undrer imidlertid ikke, at venstrefløjen opfører sig på en sådan måde over for erhvervslivet. Vi i Det Konservative Folkeparti ønsker bare ikke at være med til at støtte det.

Rikke Fog-Møller (Ø): Det, der er tale om her, er en lov, en bekendtgørelse, som er vedtaget i Folketinget, og som vi derfor må bøje os for, hvor nødt vi end vil.

Det vil vi nødt, fordi det, det drejer sig om her, er, at erhvervslivet kommer til at betale 30.000 kr. pr. påbegyndt ejendom for tilslutning til kloakering. Det betyder ude i Ørestaden, at vi måske kommer til at betale mange, mange millioner fra kommunens kasse for at få lavet et kloaksystem, som vi ikke får nogen særlig dækning for. Det betyder, at alle mulige almindelige skatteydere i denne by kommer til at betale for det kloaksystem.

Derfor synes jeg, det er meget fornuftigt, at vi i udvalget har lavet den udtalelse. Jeg håber, at den vil blive fulgt op, næste gang der kommer et lignende lovforslag.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Flertallet i udvalget er imod den her form for skjult erhvervsstøtte, og derfor er vi kommet med bemærkningen.

Vi kan ikke ændre på loven, og den følger vi så nu, men vi har det med som en bemærkning i forhold til senere behandlinger. Hvis der kommer en lovændring, så ved man nu, at Københavns Kommune har den holdning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Jeg skal lige sige til Rikke Fog-Møller, at det altså ikke er Københavns Kommunes skatteborgere, der kommer til at betale for det her. Det vil gå over kloakafgiften, så det er samtlige øvrige forbrugere i København, som er med til at betale denne her skjulte erhvervsstøtte.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Derfor er det vel penge alligevel.

Indstillingen blev godkendt med 51 stemmer imod 1.

Før stemte: A, F, Ø, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: L.

13) 7/99

*Indstilling om revideret forslag til Handlingsplan for etnisk ligestilling.
(Økonomiudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil bare knytte nogle få bemærkninger til den indstilling, som ligger her fra Økonomiudvalget.

Jeg tror, der er den generelle opfattelse, at der er mange, der godt vil medvirke i udviklingen af vores samfund, udviklingen af vores velfærd. Og i Københavns Kommune vil vi bl.a. gøre det ved at ansætte de ansøgere, der er bedst kvalificerede. Det vil vi uanset deres baggrund, det vil vi uanset deres etniske herkomst.

Men det er desværre sådan, at der er en gruppe borgere, der i praksis ikke har de samme muligheder for at blive ansat som andre. Det skyldes flere forhold, sproglige forhold, manglende kendskab, også i nogle tilfælde til, hvordan man bliver ansat, også manglende tro på, at det kan lade sig gøre. Og det kan handle om barrierer hos dem, der skal ansætte.

Vi havde på mødet i Borgerrepræsentationen den 28. januar 1999 handlingsplanen om etnisk ligestilling til behandling. Der blev undervejs stillet en række ændringsforslag. Det gjorde det nødvendigt at behandle planen endnu en gang i Økonomiudvalget, hvor vi drøftede disse ændringsforslag. De er indarbejdet i det forslag, som vi behandler her i dag.

Essensen af handlingsplanen er den samme som den 28. januar, men vi har vendt nogle af formuleringerne i planen, så det udtrykkes mere positivt, hvordan og hvilken indsats der skal gøres.

Ordet »mangfoldighed« fremgår jo også af vores overordnede værdigrundlag. Med det her er det også udtryk for, at vi vil praktisere mangfoldigheden som et aktiv. Med andre ord kan man sige, at vi vil praktisere mangfoldigheden eller udvikle organisationen ved at lukke mangfoldigheden ind også på dette område.

Vi skal ansætte de bedste, de allerbedste i Københavns Kommune, uanset deres herkomst, så den service, vi yder københavnerne, kan blive stadig bedre. Det gør vi bl.a. ved, at vi ansætter disse mange mennesker.

Men vi vil mere end det bare at ansætte mennesker. Vi har sagt, at værdigrundlaget er et kraftcenter for menneskelig, kulturel og økonomisk udvikling på et bæredygtigt grundlag, og det her synes jeg er udtryk for, at vi også mener noget med ordene. Så vi skal tiltrække mennesker, der kan medvirke til at skabe og udvikle dette kraftcenter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Allerede nu kan man sige, at de tiltag, som vi har i København for at styrke mangfoldigheden, skaber opmærksomhed rundt omkring. Store virksomheder bruger vores personalepolitik som inspiration til at formulere deres egen politik, deres egen personalepolitik. Det synes jeg i virkeligheden passer ganske godt med vores beslutning om også at være et kraftcenter for hele byen, og her flytter vi os nu fra den noget overordnede udmelding og til den faktiske handling.

Jeg synes, det er ganske flot, at Københavns Kommune også på dette område bringer sig selv i front.

Wallait Khan (F): Jeg vil sige, at jeg er helt enig i overborgmesterens handlingsplan for etnisk ligestilling. Man har ventet længe, og endelig ligger der et udkast, som er meget interessant og positivt, et skridt i den rigtige retning. Jeg er glad for det, og jeg ser det som en sejr for os alle sammen.

Men alligevel vil jeg sige, at det ikke er nok, at der ligger et udkast med gode intentioner. Man skal også følge med efter vedtagelsen. Det er også vigtigt, at man gør det, der står i denne deklaration eller vedtagelse.

Borgmester Søren Pind: Det er faktisk med stor ærgrelse, at Venstre ikke i dag medvirker til at stemme positivt for denne handlingsplan. Venstre kunne godt have tiltrådt det sidste forslag, som lå. Så gik der, som det vil være forsamlingen bekendt, kludder i systemet ved, at der blev stillet ændringsforslag op til selve behandlingen.

Disse ændringsforslag er nu indarbejdet af et flertal her i forsamlingen. Det respekterer vi, men vi er uenige. Vi er uenige i, at vægten er flyttet fra en respekt for mennesker, uanset hvilken hudfarve de har, til en aktivistisk politik, som kan lede nogle ind på den tanke, at der er tale om positiv særbehandling.

Jeg vil indrømme, at der er tale om meget fine grænser, men jeg tror, at alle, i hvert fald dem, som har interesseret sig for Venstres synspunkter i denne debat, vil vide, at vi vandrer på en knivsæg, hvor vi søger at sikre en ordentlig humanistisk linje, men samtidig ikke agter at medvirke til positiv særbehandling.

Vi har haft en langvarig drøftelse om det her i Venstres Gruppe. Vi går ikke ind for en aktivistisk ligestillingspolitik, hverken på det etniske område eller på kvindesagsområdet. Derfor vil vi undlade at stemme til dette forslag, og det sker som sagt med stor ærgrelse.

Ole Hentzen (C): Den Konservative Gruppe har været inde i de samme overvejelser og finder nok, at der er nogle ordformuleringer her, som gør, at den hårfine balance, som nu borgmester Søren Pind så glimrende omtalte, kan misfortolkes for meget.

Lad mig give et eksempel fra handlingsplanen, hvor der står i den tredje pind, at man skal »Have iværksat initiativer, der sikrer, at jobkrav (...) ikke hindrer den etniske ligestilling.« Når man har været beskæftiget i den branche, som jeg nu har, med ansættelse af folk, så får man unægtelig den tanke: Jamen skal man til at skrue specielle jobkrav sammen, for at det ikke hindrer etnisk ligestilling?

Det er altså en af de formuleringer, som jeg synes er uheldig i et ellers glimrende initiativ for at sikre, at kommunen selvfølgelig får kvalificerede medarbejdere på alle niveauer og af alle racer og hudfarver og hvad man ellers kan finde på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Men jeg og gruppen er voldsomt bange for, at vi er ved at havne i en situation, hvor det er den positive særbehandling, altså at man laver specielle job for specielle farver eller kvalifikationer, og det vil vi ikke medvirke til. Så derfor undlader vi også at stemme.

Lars Hutters (L): Jeg lyttede meget til Søren Pind. Søren Pind må hjælpe mig, men indledes den amerikanske forfatning ikke med ordene: »Alle mennesker er født frie og lige og har retten til at søge deres lykke«? Det er noget, som Søren Pind og jeg i hvert fald er enige om.

SOL stemmer for det forslag, der er forelagt. Vi betragter det som et skridt i retning af det, som Søren Pind og jeg er enige om skal ske, frihed og lighed.

Men det er jo ikke gjort med det, fordi jeg er heller ikke tilhænger af positiv særbehandling, det er jeg absolut ikke. Men jeg er tilhænger af, at det samfund, vi udvikler, bliver et rigt samfund, og at den rigdom, der er i samfundet, hjælper med til, at alle mennesker får en mulighed for at leve, blive uddannet, få et arbejde, så de kan bidrage til, at samfundet bliver endnu rigere.

Så jeg ser kun det, der sker i aften, som et første skridt til, at der ikke skal være nogen konkurrence imellem indvandrere og danskere indbyrdes, hvor der er nogle, der skal være sorteper og skubbes ud i arbejdsløshed. Det her er et skridt til, at der er plads til os alle i samfundet.

A. Benhaddou (D): Det blev ikke en historisk aften sidste gang. Vi sendte jo dette forslag tilbage igen for at blive ændret ved sidste behandling for at få nogle finesser rettet op, så vidt jeg kan huske.

Så jeg er lidt ked af, at Venstre ikke kom med alligevel. Det gør mig virkelig ked af det, fordi det drejer sig om fine grænser, og jeg havde håbet, at Venstre stemte for og vi så rettede dem op senere. Vi kan jo altid komme med nogle ændringsforslag, eller hvad vi kan gøre, for at få rettet op, hvis det skulle vise sig, at det vil gå den forkerte vej eller i den forkerte retning, stik imod det, som vi egentlig vil.

Jeg kan fortælle en kort historie. Jeg ved ikke, hvordan det er sket, men i hvert fald i Kultur- og Fritidsudvalgets blad, der hedder »Kolorit« – jeg ved ikke, om medlemmerne har lagt mærke til det – kunne man læse en solstrålehistorie om en ung kontorelev, som faktisk var på forsiden. Hun udtalte sig direkte om, at årsagen til, at hun faktisk søgte den stilling eller blev opmuntret til det, var, at der stod nederst i annoncen, at man ser frem til, at de etniske grupper også begynder at søge på sådan nogle stillinger.

Det vil sige, at man heldigvis er kommet den her beslutning i forkøbet fra Københavns Kommunes side. Det gjorde, at den unge pige søgte den stilling, og det er jo bare herligt at vide, at vi faktisk kommer en solstrålehistorie i forkøbet ved beslutningen om denne sag.

Det vil CD selvfølgelig gerne være med til. Vi vil gerne være med til at rette op, og jeg mener bestemt ikke, at der er tale om nogen favorisering. Jeg er enig i, at der er nogle hårfine grænser, men de er så hårfine, at det er noget, som vi burde kunne ændre senere hen.

Lad mig slutte af med at sige, at det her håber jeg vil sende et signal til vores nabokommune, som vi på et eller andet tidspunkt måske besætter, nemlig Frederiksberg Kommune, om, at de også kan følge vores regler.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu var det ellers så pænt et indlæg, og de der aggressive tilbøjeligheder skal vi udrydde her til sidst.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Louise Frevert (O): Dansk Folkeparti er pludselig blevet fuldstændig tryk efter overborgmesterens peptalk, for hvis det forholder sig, som overborgmesteren fremstillede her, så er der jo slet ikke nogen grund til at have en handlingsplan for etnisk ligestilling. Så det synes jeg da lyder meget, meget, meget positivt.

Men vi gør altså ligesom Venstre: Efter at der har været de her omformuleringer, kan vi desværre heller ikke stemme for denne plan.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lubna Elahi. ... *(Afbrydelse)*. Undskyld, det beklager jeg meget ... vi sidder her og diskuterer, hvorvidt overborgmesteren er ordfører for en gruppe i denne sammenhæng eller hvad. Nu har jeg ændret den første rækkefølge og giver Morten Kabell ordet under alle omstændigheder.

Morten Kabell (Ø): Jamen tak for ordet, Lubna.

Enhedslisten kan naturligvis bakke dette forslag op uden de store problemer. Det er kun blevet forbedret med de ændringsforslag, der er kommet ind fra SF's side her i sidste instans. Det gør, at vi med endnu større fornøjelse kan stemme for det.

Det vigtige er ikke så meget, at vi får markeret nogle få ting her. Det vigtige er, at vi også får sendt det signal ud både til omverdenen og til vores egne folk rundt omkring i forvaltningerne, at vi faktisk mener noget med det, når vi erkender, at København er en mangfoldig by, og at vi mener, at der skal være plads til alle vores borgere.

Jeg har lidt svært ved, må jeg lige erkende til Ole Hentzen, at se, hvorfra det skal ind, at man sænker jobkravene for at skabe specielle stillinger. Jeg er enig i, at det ikke ville være særlig heldigt, så langt kan vi godt følge hinanden. Men jeg ser heller ikke noget sted, at det er det, der ligger.

Lad mig citere, at det eneste, der står, er: »Have iværksat initiativer, der sikrer, at jobkrav og ansættelsesprocedurer ikke hindrer den etniske ligestilling«. Dermed skulle alle problemer i den henseende være undgået.

Det fremgår meget tydeligt, at vi ikke skal ud og lave nye job, at vi ikke skal sænke jobkravene på nogen måde. Vi skal stadig have, i det tilfælde kommunens øvrige politik ikke hindrer det, de bedst mulige ansøgere til kommunens stillinger. Det er der ikke noget i det her, der gør, at vi på nogen måde kommer i modstrid med.

Så jeg vil blot anbefale forslaget og er glad for at se, at det kommer igennem, og vi glæder os til at se det implementeret.

Lubna Elahi (A): Ja, så sker det endelig. Handlingsplanen for etnisk ligestilling har været en længerevarende graviditet og en hård fødsel for Københavns Kommune. Men nu sker det så i aften.

Grunden til at jeg har bedt om ordet, er simpelt hen for at give udtryk for min glæde, fordi for mig betyder den del af indstillingen, som hedder handlingsplan, og hvor der er forskellige datoer, utrolig meget. For mig betyder det, at vi virkelig mener det, det er ikke et stykke papir, vi vedtager.

Så jeg vil bare advare Økonomiforvaltningen om, at der er nogle, der holder øje med, hvornår 1. juni er. Så jeg håber virkelig, at den struktur, man har skitseret her, bliver over-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

holdt, at den ikke bliver glemt ligesom nogle andre ting, ligestillingsplanen for kvinder og hvad ved jeg.

Jeg er meget skuffet over den borgerlige flojs indstilling. Uden at man siger det ligeud, siger man, at det er der ikke brug for. Det siges jo, at inden for den nærmeste fremtid vil der være de små årgange, og så kan indvandrere komme på restpladser eller almissepladser. Jeg synes, det er en grim fornemmelse at have.

Derfor synes jeg, at det er et skridt i den rigtige retning, så vi som indvandrere også kan bevare vores selvrespekt. Det vil sige, at vi har de rigtige stykker papir, og det er det, man skal vurdere os på, og ikke så meget på vores navne. Fordi jeg synes, det er ubehageligt at få at vide af en masse arbejdsgivere: Der bliver snart brug for jer. Så derfor er det et utrolig vigtigt stykke papir.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg vil godt sige, at jeg personligt hører til dem, der havde håbet, vi kunne vedtage en plan for etnisk ligestilling allerede i mødet den 28. januar 1999. Det kunne vi ikke. Jeg blev drønhamrende irriteret over den serie ændringsforslag, som blev stillet, og som forårsagede, at vi sendte sagen tilbage til Økonomiudvalget.

Men da den irritation havde lagt sig – og derfor forstår jeg godt det, som Søren Pind siger, at man er igennem en proces, og vi har også diskuteret det her ganske grundigt – så var det min vurdering efter den første irritation, at der var tale om en forbedring. Og jeg vil godt medgive Søren Pind, at der er tale om en mere aktiv linje i det.

Jeg vil godt kvittere for, selv om man ikke kan være med hele vejen, at såvel Venstre ved Søren Pind som Konservative ved Ole Hentzen ikke tager afstand fra en plan for etnisk ligestilling i vores personalepolitik, men rent faktisk er enige i, at vi skal have en sådan. Det er udtryk for den bredde, som er bag det, at der nu konkret følges op på det, vi skriver i vores helt overordnede værdigrundlag.

Wallait Khan (F): Jeg vil bare sige, at det er irriterende eller lidt ærgerligt, at borgmester Søren Pind siger, at de ikke kan være med, fordi jeg har jo set gang på gang, at de har været med til at sikre indvandrerne. De kommer med i det hele, og de var også meget for, at alle skal have mulighed for at udvikle sig.

Nu viser det sig, at der er nogle problemer med det her, men jeg synes, at det, som jeg kan se på det her, det er ikke nogen særbehandling. Det er bare, at man vil sikre indvandrernes ret til at komme på arbejdsmarkedet, hvis de har samme kvalifikationer. Man vil ikke bare blive ansat, hvis man er indvandrer, bare med den baggrund.

Det, vi vil sikre os med det her, er, at man ikke bliver afvist, fordi man er indvandrer, men man bliver kun ansat, hvis man har samme kvalifikationer. Det er bare det, vi vil sikre os med det her.

Ole Hentzen (C): Det skal være en replik til Morten Kabell – som er herovre.

Hvis jeg ligesom skal følge Morten Kabells tankegang, når han citerer fra den her tredje pind, der er tale om, så må jeg sådan set bare replicere og sige: Jamen hvis det skulle være intentionerne, som Morten Kabell siger, så var den unødvendig at skrive i forhold til alt det øvrige.

Det er sådan set det, der gør mig lidt bekymret, når man bruger ordet »jobkrav« og derefter siger »den etniske ligestilling«. Hvis den skulle ligge på linje med alt det øvrige, så er den helt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

overflødig. Her ønsker man altså at specificere det som en særlig fremhævet ting, at det er noget, der skal være et jobkrav, der ikke hindrer den etniske ligestilling.

Det er for langt over den knivsæg til den positive særbehandling, som jeg også hører, der ikke er noget flertal for i denne forsamling, og derfor undlader vi at stemme.

Borgmester Søren Pind: Når Wallait Khan går op og siger så mange pæne ting, så er jeg jo næsten nødt til at vende tilbage.

Altså det, der faldt Venstre i øjnene, var ikke nøjagtigt det samme afsnit, som hr. Ole Hentzen nævnte. Det, som gjorde, at vi måtte sige, at det er vi betænkelige ved, er spørgsmålet om at anvende stillingsannoncer, som kan tilskynde etniske minoriteter til at søge. Bag det ligger der jo, at man skal gå ind for en særlig gruppe og tilskynde dem, altså en aktivistisk handling.

Vi er faktisk kede af det, fordi vi synes, det forslag, der lå sidst, kunne have været en fællesudtalelse, som hele Borgerrepræsentationen kunne have stemt for. Jeg mener i og for sig, at det havde været et vigtigere signal end at få en mere aktivistisk linje ind i forslaget.

Nu undlader vi at stemme, men vi er ikke uenige i intentionerne, og det synes jeg så må være Venstres signal her i dag. Jeg tror, at sagen omkring næringsbreve afklarede meget klart, hvor vi står i den debat. Det handler i og for sig meget mere om at gøre noget end om at snakke.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det er vi næsten også ved at være færdige med.

Lars Hutters (L): Jeg er enig med Søren Pind i, at det handler utrolig meget mere om at få handlet på dette område.

Jeg vil lige sige, at nu hørte jeg både Søren Pinds og Ole Hentzens begrundelser for at undlade at stemme. Inden 2. omgang opsummerede overborgmesteren situationen og konstaterede, at der var bred enighed, og var glad for, at Venstre undlod at stemme, og at De Konservative undlod at stemme, forstået på den måde, at de ikke stemte imod.

Jeg synes, det er meget forkert, at overborgmesteren i sit resumé ikke kvitterede på samme måde for, at Dansk Folkeparti undlod at stemme. Det vil jeg godt have lov til at bemærke, og jeg håber, at overborgmesteren får lejlighed til at komme med en ny opsummering, som egentlig reelt er dækkende for den parlamentariske situation på dette punkt i Borgerrepræsentationen.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det vil jeg naturligvis fuldt ud tilslutte mig, idet jeg går ud fra, at Louise Freverts tale var holdt i samme ånd som dem af Ole Hentzen og Søren Pind.

A. Benhaddou (D): Jeg vil kort rette henvendelse til Lubna Elahi.

Det er meget rart at vide, at hun lægger mærke til, hvilke partier der stemmer for og hvilken farve de har. Men jeg vil lige minde om, at CD er et borgerligt parti, og vi stemmer for det her, så det er ikke alle borgerlige partier, der stemmer imod.

Jeg vil lige minde Louise Frevert om, at sådan som jeg kan huske det, var Dansk Folkeparti totalt afvisende over for både det første og det andet forslag, der lå fremme, og så det her. Så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

jeg vil ikke tro, at Dansk Folkeparti på noget tidspunkt nogen sinde vil stemme for det forslag, der ligger fremme i dag, eller om der skulle ændres.

Jeg er ikke sikker på, at man kan få Dansk Folkeparti til at stemme for dette forslag ved at rette hårfint på det, der ligger fremme. Det tror jeg simpelt hen ikke på, fordi så vidt jeg ved, er Dansk Folkepartis holdning, at man slet ikke skal integreres overhovedet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 2. runde. Vi går til 3. runde. Wallait Khan, værsgo ... (*Grete Henius*: Kan vi ikke blive fri for det blitzeri deroppe ...). Jeg ved godt, hvad det er Grete Henius taler om. Det er sådan, at der godt må fotograferes i rummet her, men der må ikke anvendes blitz, idet det generer borgerrepræsentanterne i deres arbejde, og det er indskærpet, at der ikke må bruges blitz. Wallait Khan begynder på sit indlæg.

Wallait Khan (F): Det er kort. Jeg er meget, meget glad for at sige, at der ikke er nogen modstand. Alle er forstående, alle ønsker, at indvandrerne også kommer med, og at de også får job, de skal også integreres på arbejdsmarkedet og specielt i kommunalt regi. Alle sammen er åbne for, at de skal komme med.

Men der er nogle partier, der ikke vil stemme for det her, eller de vil undlade at stemme. Jeg kan godt forstå det, der kan være nogle tekniske ting. Men én ting kan man ikke undgå at bemærke. Det er, at jeg er glad for, at alle er enige om det. På en eller anden led vil alle have det.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Det er til Benhaddou fra Centrum-Demokraterne, som ligesom kom til at sige, at et eneste borgerligt parti stemte for det her, mens de øvrige stemte imod. Lad os nu få det præciseret: Vi stemmer ikke imod. Jeg siger det så tredje gang: Vi undlader at stemme.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er korrekt. Louise Frevert i 3. runde, værsgo.

Louise Frevert (O): Jeg bliver næsten flov på CD's vegne over de udtalelser. Det er næsten en injurie, det, som Benhaddou var heroppe og sige.

Jeg må slå fast én gang for alle, at Dansk Folkeparti overhovedet ikke på noget som helst tidspunkt har været mod integration, tværtimod. De, der er her og har problemer, skal integreres, og det kan jeg altså ikke pointere kraftigt nok. Det er slet ikke det, diskussionen er gået på, som Benhaddou insinuerer heroppefra.

Jeg ved godt, hvad Benhaddou tænker og tror og føler, men det er slet ikke det, sagen drejer sig om. Vi undlader at stemme, fordi vi ikke kan gå ind for denne indstilling, men vi kan godt gå ind for det, den handler om. Vi bryder os ikke om positiv særbehandling. Vi bryder os heller ikke om omvendt diskriminering.

A. Benhaddou (D): Jeg tager gerne imod en anmeldelse. Men hvis det er, så vil jeg bare lige gøre opmærksom på, at man lige skal se på beslutningsprotokollen og læse, hvad Peter Skaarup sagde heroppefra. Der fik jeg, og jeg tror de fleste heroppefra, det indtryk, at Dansk Folkeparti gik totalt imod det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Lubna Elahi (A): Det kan godt være, at Louise Frevert har haft en positiv indflydelse i den korte tid, hun har været medlem af Dansk Folkeparti. Men siden kommunevalget har det faktisk forholdt sig sådan, at Dansk Folkeparti – vi kan bevise det gennem protokollerne – ikke har ønsket at være med til nogen løsningsmodeller.

Argumentet er, at Dansk Folkeparti ønsker, at indvandrere skal integrere sig, de der har problemer. Jamen samtidig vil man jo ikke have, at det skal koste noget. Og alt koster noget, hvis man ønsker nogle løsninger. Det er kun et spørgsmål om prioritering, så det kan godt være, man skal gå hjem og læse lidt bedre på lektierne.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så går vi til Kaja Jacobsen, fortsat i 3. runde.

Kaja Jacobsen (F): Jeg bliver nødt til at sige, at jeg er fuldstændig enig med Søren Pind i, at det ville have været et bedre signal, hvis hele Borgerrepræsentationen bakkede op bag ved det her.

Jeg bliver også nødt til at minde forsamlingen om, at da SF stillede forslaget i forbindelse med budgettet i 1997, stemte Venstre og Konservative og Fremskridtspartiet imod, at der skulle udarbejdes en plan. Men det er fint, at I har ændret holdning, det er fint, at I har lært, at etnisk ligestilling er en god idé. Men det er også en lille smule pinligt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Skal vi ikke, selv om vi kommer til at konkludere afstemningsmæssigt nu, være enige om, at det fine er, at der rent faktisk på trods af de lidt knubbede ord her, til allersidst er tale om en bred opbakning bag den ligestillingspolitik, som kommer til at herske i denne kommune.

Forhandlingerne er afsluttet, og jeg forstår, at der er et ønske om ved en stemmemæssig markering at vise, hvad man mener, og det kommer vi til at gøre nu.

Jeg skal sige til Grete Henius, at efter det over for mig oplyste anvendes der ikke blitz eller lys på podiet, og det at fotografere i salen er tilladt.

Indstillingen blev godkendt med 36 stemmer. Ingen stemte imod.

Undlod at stemme: O, V og C.

14) 86/99

Forslag til beslutning (stillet af A. Benhaddou, D):

"Forslag til beslutning om, at Borgerrepræsentationen undersøger mulighederne for at støtte etableringen af et Center for Folkesundhed og Velfærd i Kommunehospitalets bygninger, når hospitalsdriften ophører."

A. Benhaddou (D): En nylig foretaget undersøgelse har vist, at Københavns Kommune og dermed HS har høje gennemsnitsudgifter på hospitalsområdet. En af hovedårsagerne er københavnernes livsstil. I Danmark har en række livsstilssygdomme fået lov til at udvikle sig i en negativ retning, uden at vi fra politisk hold har kunnet finde en modløsning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Et center for folkesundhed vil således betyde en ændring i den politiske prioritering inden for sundhedsområdet. Der vil blive sat mere fokus på at forebygge livsstilssygdomme. Men sådan som det er i dag, satser man flere ressourcer på at helbrede end at forebygge livsstilssygdomme.

Middellevetidsalderen i Danmark er stagneret. Således er middellevetidsalderen i Danmark 3 år lavere end i Sverige, svarende til et tab af mere end 15 millioner danske leveår. Det er skræmmende tal.

Det er også skræmmende, at middellevetidsalderen for kvinder i Danmark er røget ned på en 31. plads i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med. Kvindernes middellevetidsalder i Danmark ligger således under f.eks. de portugisiske kvinders middellevetidsalder. Det er også skræmmende at læse i dagspressen, at vi nu har overhalet franskmændene med hensyn til antal af skrumpelevertilfælde.

Rent fagligt vil et samlet center for folkesundhed betyde en klar styrkelse af uddannelse og forskning inden for sundhedsområdet. Man vil derved få mulighed for at skabe det dynamiske tværsektorielle og tværfaglige miljø, som vil kunne løfte opgaven. Tænk, hvilket løft det ville være for Københavns Universitet og miljøet omkring det, og tænk på, hvilket løft det ville give vores hospitalsvæsen.

Hidtil har ansvaret for folkesundheden og engagementet i dette væsentlige samfundsområde alene hvilet på entusiastiske amatører og halvprofessionelle, som har udviklet deres interesse på området uden egentlig faglig baggrund. Med oprettelse af et center for folkesundhed på Kommunehospitalet har vi en enestående chance for at skabe professionalisme på folkesundhedsområdet.

Mange af de institutioner, som tænkes at flytte ind i et sådant center, er blevet hørt, og alle er overvejende positivt indstillet over for tanken om, at det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde inden for forskning, uddannelse m.m. på sundhedsområdet vil blive styrket, såfremt de flyttede ind i et samlet center for folkesundhed.

Og hvorfor Kommunehospitalet? Det står nu klart, og det er definitivt, at hospitalet snart vil lukke, og så spørger man så: Hvorfor Kommunehospitalet?

I Kommunehospitalets bygninger vil man kunne skabe et fremragende undervisningsmiljø. Tidligere undersøgelser har vist, at der i bygningerne vil være gode tekniske muligheder for indretning af 6 større auditorier med plads til ca. 300 sæder. Man kan oven i købet bygge et delvis nedsænket stort auditorium med plads til ca. 600.

De store enestuer er velegnede til indretning af undervisningslokaler. Man kan endda bevare den nuværende opdeling af lokalerne.

Der vil være gode muligheder for at skabe kollegiefaciliteter, hvis man ønsker det, i Kommunehospitalets bygninger som led i centerdannelsen. Der vil således kunne bygges et betydeligt antal ungdomsboliger, som vi har behov for. Her tænker jeg specielt på nogle af tagetagerne.

Hvis den fysiske afstand imellem de samarbejdende institutioner overstiger den afstand, der kan tilbagelægges til fods på få minutter, svækkes mulighederne for at høste fordelene ved et nært samarbejde betydeligt.

Med etablering af centret vil vi være i fuld overensstemmelse med den gældende servitut, der kræver, at Kommunehospitalets bygninger anvendes til offentlige formål, og vil desuden være i fuld overensstemmelse med de eksisterende fredninger i hovedkomplekset.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Alle andre formål vil kræve ændring af lokalplanen for området. Det vil blive en lang proces og vil, indtil en ny lokalplan er vedtaget, medføre indtægtstab for HS, og det er ikke lige det, HS har brug for.

Endelig vil placering af et center for folkesundhed yderligere i lyset af de voldsomme protester blandt byens borgere mod nedlæggelse og flytning af Kommunehospitalets funktioner være en god politisk kompensation.

CD's forslag om etablering af et center for folkesundhed i Kommunehospitalets bygninger blev behandlet i Folketinget den 26. februar. Her blev det mødt med en kold skulder fra sundhedsministeren. Han havde mange undskyldninger, som gik imod forslaget. Hans økonomiske tal stammede fra et tidligere projekt omkring Kommunehospitalet. I det projekt, som stammer fra 1975, havde han medregnet udgifter til bygning af nogle tilbygninger. I den tekniske plan, som ligger i CD's forslag, har man fundet det unødvendigt at bygge nogen tilbygninger. Så allerede her svækkes sundhedsministerens negative udregninger.

Det er korrekt, at oprettelse af et center for folkesundhed ikke vil være omkostningsfrit. Men selv hvis staten ikke kan eller vil finansiere centret, vil det ikke være vanskeligt at finde private investorer, f.eks. pensionskasser.

Man skal desuden huske på, at pengene til aktiviteterne i de institutioner, som tænkes at flytte ind i det kommende center, allerede er bevilget, så derfra ville man kunne indregne lejeindtægten.

Nu er det sådan, at sundhedsministeren godt nok kan være imod forslaget, men han behøver ikke at male fanden på væggen. Udregningerne fra et rådgivende ingeniørfirma vurderer, at man ved en købspris på godt og vel 400 mill. kr. og med en forrentning på omkring 7 pct. vil kunne tilbyde en leje af lokaler for en pris, som svarer til normalejeprisen, som gælder for området omkring Kommunehospitalet. En investor vil således let kunne gå ind i projektet ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal gøre Benhaddou opmærksom på, at taletiden er 5 minutter, og nu har du talt i 7½ minut. Det går fra næste runde, Benhaddou, men jeg skal bede dig snart fatte dig og afslutte punktet.

A. Benhaddou (D): Er der en ny formand? Undskyld, jeg blev lige overrasket.

Endelig brugte sundhedsministeren argumentet, at der ikke var afsat midler til forslaget i finansloven. Min holdning er, at når man kan finde penge til etablering af et måltidshus i København, så bør man også kunne finde penge til et center, der vil være til gavn for københavnernes sundhed. Men måske prioriterer man mad højere end sundhed.

– Og så springer jeg det meste over for at glæde formanden.

Vi er nødt til at forske i, hvordan vi kan ændre folks adfærd for at få nedbragt udgifterne. Jeg håber derfor, at CD's forslag vil møde bred politisk opbakning her, så vi kan sende et klart politisk signal til Folketinget.

Jeg har i den forbindelse på grund af sundhedsministerens slyngen om sig med forkerte tal fremlagt et ændringsforslag, idet det er mit håb, at overborgmesteren vil oplyse sundhedsministeren om, at centret for folkesundhed og velfærd kan skabes inden for meget mere beskedne og realistiske rammer end dem, som sundhedsministeren har fremlagt, og som vil være til fordel for folkesundheden for københavnernes og Københavns borgere og i det hele taget for de øvrige danske borgere.

Derfor fremsætter jeg følgende *ændringsforslag*:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

»Borgerrepræsentationen beslutter, at overborgmesteren tager kontakt til sundhedsministeren med henblik på at tilkendegive Københavns Kommunes interesse for etablering af et center for folkesundhed og velfærd i Kommunehospitalets bygninger.«

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal gøre Benhaddou opmærksom på, at han overskred taletiden med 4 minutter, så der er 1 minut tilbage i 2. runde.

Borgmester **Peter Martinussen**: Så skal jeg sige til Benhaddou, at selv om noget af manuskriptet ligger heroppe endnu, så agter jeg ikke at holde den del af talen, Benhaddou ikke nåede at få med.

Men jeg vil til gengæld gerne signalere på Den Socialdemokratiske Gruppens vegne – nu har Benhaddou gjort meget ud af baggrunden for dette forslag – at vi i virkeligheden synes, det kunne være en sympatisk og rigtig tanke at indrette dette center for folkesundhed, også gerne velfærd eller hvad vi nu vælger at kalde det, i de bygninger, der i dag rummer Kommunehospitalet.

Det er jo ikke første gang, vi hører om forslag i denne retning. Der har været mange udgaver af det. Allerede så tidligt som i efteråret 1996 fik vi faktisk en vurdering af et forslag af denne karakter udført af Universitetet sammen med HS, da det var kendt, at Sygehusplanen indeholdt de forslag omkring Kommunehospitalets funktioner, som den som bekendt gør.

Det mandede faktisk også ud i et forslag, beskrevet i en rapport, om sådan et fremtidigt miljø for uddannelse, udvikling og forskning i sundhed og samfund, der meget ligner det, vi er blevet præsenteret for fra CD's side i dag, og som også er til behandling i Folketinget.

Det er også korrekt – jeg var nær ved at sige »desværre« – at forslaget både dengang og nu kan begrundes med de problemer, vi har omkring folkesundheden i Danmark generelt og i København specielt.

Jeg vil da gerne sige, at jeg synes, det ville være et flot tiltag i forhold til det ganske omfattende og gode folkesundhedsarbejde, vi har i Sund By-regi i København, at vi fik dette center, som på mange leder og kanter ville være medvirkende, som sådan et center nu kan, til både oplysning og forskning i de livsstilssygdomme og de andre ting, der gør, at folkesundheden ikke altid er så god, som vi kunne ønske den var.

Nogle vil måske sige, at det ikke er forskningscentre, der i sig selv flytter folks vaner, men de er til gengæld med til at skabe oplysning og viden om, hvordan disse ting virker, og dermed også med til oplysningen om folkesundheden og hvad man kan gøre.

Vi er også meget enige i, at ved at samle en række af de institutioner, der kan være tale om her – og mange er jo stadig interesserede i ét center – ja, så kan vi opnå et godt og ideelt miljø for kombination af forskning og forskningsbaserede uddannelser.

På mange leder og kanter synes Kommunehospitalets bygninger ganske velegnede til dette formål. Der vil, hvis det lykkes, blive gode muligheder for samarbejde på kryds og tværs, og for de mange studerende vil der blive meget fine muligheder for at udføre projektarbejder og deltage i større forskningsprojekter under studierne.

Centret bliver på mange leder og kanter rigtigt placeret i forhold til den øvrige del af det sundhedsvidenskabelige fakultet på Panum Instituttet og Rigshospitalet. Både de studerende og underviserne skal kunne komme frem og tilbage mellem dette område og ind til Indre Bys fakulteter på så kort tid, at det ikke vanskeliggør afviklingen af undervisningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Samtidig er flere af de forsknings- og uddannelsesinstitutioner, der påtænkes flyttet ind, allerede nu i stor pladsnød som følge af ekspansionen af deres forskellige aktiviteter. Så langt, så godt.

Så kan man som sagt lave mange mere eller mindre bekostelige forslag og andet. Her må vi så sige fra Den Socialdemokratiske Gruppens side, at vi er næsten nødt til, det hørte jeg også, Benhaddou gjorde, at holde fast på, at HS skal have det provenu fra salget af Kommunehospitalet, der skal til. Det er som bekendt ikke en fikseret sum, men en sag, der nu er sendt i offentligt udbud.

På Den Socialdemokratiske Gruppens vegne vil jeg gerne tilkendegive, at vi gerne støtter tanken om det her, vi vil også gerne se det realiseret, men vi må tage de forbehold, at vi vil have den udbudsproces kørende videre, som HS har sat i værk og som, som jeg har forstået det, ikke forskertser muligheden for etablering af dette center, hvis finansieringen kan findes.

Og så må vi sige, at hverken HS eller Københavns Kommune kan bidrage til finansieringen af centret her. Dette altså ikke sagt for at være negativ, men mere for at præcisere, at det må være vilkårene.

Derfor kunne en løsning som den, Benhaddou var inde på i sit ændringsforslag her, måske være det rigtige, at Borgerrepræsentationen sender et forhåbentlig bredt politisk signal til Folketinget og regeringen om, at vi gerne ser centret etableret, men at vi selvfølgelig også må holde fast på de øvrige vilkår, der er, og så håbe, at det på en eller anden måde kan give sig udslag i et positivt resultat.

Jens Johansen (F): Om det konkrete forslag, som ligger her fra CD, skal jeg sige, at vi også stiller os positive over for tanken om at udvide forståelsen af sundhedsvæsenets arbejde også til den opgave, som her er beskrevet.

Så må vi også sige, at det er vores opfattelse, at et sådant center placeret på Kommunehospitalets område ligger inden for Kommuneplanens rammer. Det gør derimod ungdomsboliger ikke; så skal Kommuneplan og lokalplan ændres.

Da vi gerne vil se tingene i den rette sammenhæng, så har vi vurderet, at vi vil stille et *ændringsforslag* til det fremsatte forslag, som lyder sådan:

»Der udarbejdes rammelokalplan for den fremtidige anvendelse af Kommunehospitalets område. Alle salgsbestræbelser standses, indtil rammelokalplanen er vedtaget. Det pålægges Københavns Kommunes repræsentanter i HS-bestyrelsen at følge denne beslutning.«

For at starte bagfra vil jeg gerne sige, at vi naturligvis kan frafalde det sidste forslag, hvis alle repræsentanter for partierne herinde siger, at de naturligvis vil respektere en sådan beslutning.

Så har det den baggrund, at vi faktisk mener, at det er Borgerrepræsentationen og Bygge- og Teknikforvaltningen og Bygge- og Teknikudvalget, der skal bestemme, hvad der skal være dér, hvor Kommunehospitalet nu ligger, når det er lukket og afviklet og solgt.

Vi vil ikke være med til, at Borgerrepræsentationen og Bygge- og Teknikudvalget bliver taget som gidsler i det fremtidige arbejde med, hvordan Kommunehospitalets udnyttelse eller anvendelse skal se ud i fremtiden. Derfor vil vi have denne principielle drøftelse af rammelokalplanen forud for, at der tages stilling til et spørgsmål om salg og salgsstrategier.

Vi er vidende om, at HS-bestyrelsen har drøftet salgsstrategier, men det er altså ikke HS-bestyrelsen, der laver lokalplaner og vedtager Kommuneplanen for Københavns Kommune,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

det er denne forsamling. Derfor hører en beslutning af denne karakter hjemme her, og derfor stiller vi dette ændringsforslag og regner naturligvis med opbakning fra alle partier.

Bente Møller (Ø): Som sundhedsborgmesteren sagde, så er forslaget om et center for folkesundhed og velfærd i Kommunehospitalets bygninger ikke nogen ny sag. Det materiale, vi har fået omdelt fra CD, ligner da også til forveksling det, vi tidligere fik omdelt i en offentligt finansieret brochure om det samme. Jeg kender så også sagen fra, da den var til behandling i Folketinget i sidste uge som et beslutningsforslag stillet af CD.

Jeg vil sige, at Enhedslisten er meget positiv over for selve tanken om at etablere et center for folkesundhed og velfærd. Vi kan så glimrende støtte Benhaddous forslag, hvis de 3 sidste ord i det bliver slettet. Ellers kan vi ikke, fordi vi vil ikke allerede nu lægge os fast på, hvad der fremover skal være i Kommunehospitalets bygninger.

Det er jo sådan, at den nuværende lokalplan siger, at der kun kan være offentlige ting, den kan kun bruges til offentlige formål. Med hensyn til det her med at skaffe lokaler i midten af København til gode ting og sager, som vi så gerne vil lave i vores egen kommune, har der i mange år været en drøm om at kunne lave flere plejehjemspladser i Indre By, som er dybt underforsynet. Det kunne da godt være, at vi selv skulle lægge billet ind på noget af den slags. Der er mangel på daginstitutioner, på grunde til skoler, på hvad som helst man kunne forestille sig.

Derfor støtter vi SF's forslag om, at vi her i kommunen – selv om det nu er udbudt i salg, og de, der skulle finde på at byde, ved jo godt, hvordan lokalplanerne er, går jeg ud fra, ellers er de jo lidt dumme, hvis de kunne finde på at købe noget til sådan en værdi uden at sætte sig ind i, hvilke chancer der er for at få lov til at lave det, man drømmer om – at Bygge- og Teknikudvalget her kommer historien i forkøbet og begynder at kigge på, hvad der kunne være af visioner om, hvad de bygninger skal bruges til.

Det er selvfølgelig med sorg i hjertet, men på et eller andet tidspunkt må man jo videre. Hvis ens bedstemor dør, så er det en dyb sorg, men når hendes lejlighed skal tømmes, så bliver jeg jo nødt til at erkende, at hun er der ikke til at bruge den mere.

Sådan er det jo desværre også med Kommunehospitalet, og Enhedslisten har opgivet troen på, at der nogen sinde bliver et geriatrisk eller reumatologisk hospital for ældre københavnere dér. Det har et flertal besluttet, ikke i takt med, hvad kommunens borgere ønskede sig, men det har de besluttet. Så for os handler kampen nu lidt om, at de der bygninger bliver brugt til noget andet, som københavnernes kan have gavn af, og ikke til hotel eller butikcenter eller noget af den slags.

Martin Geertsen (V): Det var lidt ærgerligt med Bente Møller. Det startede ellers godt; så begyndte Bente Møller at tale om lokalplaner osv., osv., og så knækkede filmen selvfølgelig.

Venstre har også drøftet denne sag, og vi er umiddelbart positivt stemt over for ideen. Det er vi i og for sig over for langt de fleste af de ideer, som kommer fra CD og fra Benhaddou.

Det er selvfølgelig vigtigt, at vi til stadighed opprioriterer diskussionen om folkesundheden og hele folkesundhedsområdet som sådan og selvfølgelig ikke mindst i København med alle de problemer, vi kender, der er i relation til det i en storby af Københavns dimensioner. Så selvfølgelig er diskussionen og forskning osv. i folkesundhed vigtig.

I Venstre synes vi da også godt, at man kunne undersøge mulighederne for, om der kunne ligge et folkesundhedscenter i KH's bygninger. Det kunne der for så vidt sagtens. Man kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

måske endda sige, at nu har vi fået et madhus i København, så kunne det måske være en god ide, at vi også fik et folkesundhedshus i København.

Men ærlig talt, kunne der ikke lige så godt ligge så meget andet i KH's bygninger, som kunne have en lige så stor nytte for befolkningen i København, for København som helhed og formodentlig også for samfundet som helhed? Det mener vi faktisk i Venstre, at der sagtens kunne. Vi synes faktisk, at det er lidt farligt at lægge sig så fast på, hvad KH's bygninger skal bruges til, som der lægges op til i Benhaddous forslag, i hvert i forhold til Benhaddous oprindelige forslag.

Det synes vi da ikke mindst ud fra en økonomisk betragtning. Vi synes, det er meget vigtigt, at vi, som sundhedsborgmesteren også var inde på, får så meget som overhovedet muligt for KH-bygningerne. Vi kan ganske simpelt ikke være andet bekendt.

Men fint nok. Med de formuleringer, der ligger i Benhaddous ændringsforslag, som går på, at Københavns Kommune naturligvis har interesse i et folkesundhedscenter, ligesom vi vel, og det må vi blive enige om, kan have en vis interesse i, at der ligger alt muligt andet i KH's bygninger, ja så kan vi efter grundige overvejelser helt op til denne debat godt acceptere den henvendelse, som vi skal rette til sundhedsministeren, med de formuleringer, som ligger i den henvendelse. Det tror vi ikke, at der er noget specielt farligt eller forgjort ved.

SF's forslag er vi imod.

Grete Henius (C): Vi Konservative er fuldstændig enige med Benhaddou i, at sundheden her i København har det meget dårligt. Der spises for meget, der drikkes for meget, og der ryges for meget, og disse dårlige vaner har stor indflydelse på folkesundheden. Det er ikke noget, jeg står og finder på. Det er en kendsgerning.

Men når det er sagt, så vil jeg lige sige, at det er svært for os Konservative at være med til at træffe en beslutning om, hvad Kommunehospitalet skal bruges til. Vi så og vi ser fremdeles helst, at hospitalet kunne anvendes som hospital for byens ældre. Men det lykkedes os som bekendt ikke at få bevaret hospitalet, og nu er det så sat til salg.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke er Københavns Kommune, der skal sælge Kommunehospitalet. Det er HS, da det jo er dem, der ejer hospitalet.

HS er nu klar med udbudsmateriale, og HS er, i fuld overensstemmelse med vores ønsker, indstillet på at sælge til højstbydende, naturligvis under forudsætning af, at lokalplanen overholdes.

Nu må det så også fastslås, at det ikke er Københavns Kommune, men staten, der skal etablere et eventuelt center for folkesundhed. Men hvis staten vil betale den ønskede pris, så er vi skam ikke kede af at få et folkesundhedscenter, når det nu ikke kunne lade sig gøre at bevare bygningerne som hospital.

Jeg vil lige sige, at vi ikke kan stemme for SF's forslag om, at alle salgsbestræbelser standses. Hospitalet er ved at blive tømt, og der er ikke tid til, der er ikke råd til at vente og tilbagekalde det udbudsmateriale, som allerede ligger klart. Nu skal der se at komme gang i bestræbelserne på at sælge det. Det er sikkert ikke specielt let, og der er ingen grund til at forsinke de bestræbelser ved at kalde udbudsmaterialet og det hele tilbage.

Det er jo klart, at en lokalplan skal overholdes. Det er da klart, at man ikke lige pludselig kan bygge en minaret eller en småkagefabrik, der sender stinkende os ud over hele byen – altså ikke minareten, men småkagefabrikken, ja, med fare for at blive misforstået. Det er jo klart, at man ikke kan bygge hvad som helst på den grund. Det siger jo allerede den plan, der ligger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Og om der skal udvikles en yderligere plan, jamen så siger det sig selv, at Københavns Kommune jo ikke kan tillade hvad som helst på den grund.

Så vi kan altså ikke tilslutte os SF's forslag om at udskyde salget og salgsbestræbelserne.

Vi har indleveret et lille *ændringsforslag* til Benhaddous forslag, og der skulle i stedet for ordene »opbakning til« stå »interesse for«. Jeg har forstået, at flere af dem, der har tilkendegivet tilslutning til Benhaddous forslag, også vil kunne tilslutte sig den lille ændring, som så i sin helhed kommer til at hedde:

»Borgerrepræsentationen beslutter, at overborgmesteren tager kontakt til sundhedsministeren med henblik på at tilkendegive Københavns Kommunes *interesse for* etablering af et center for folkesundhed og velfærd i Kommunehospitalets bygninger.«

Lars Hutters (L): Debatten i aften om dette punkt har entydigt fra alle partier understreget, at man ikke ønsker at ændre lokalplanen fra, at det skal være i offentligt regi, til, at det skal være i privat. Det synes jeg det er ret vigtigt allerede på nuværende tidspunkt at konkludere.

Må jeg så sige, at spørgsmålet om københavnernes sundhed og forebyggelse jo har været centralt i drøftelserne herinde i Borgerrepræsentationen i de sidste 30 år. Det er vel bl.a. derfor, som Peter Martinussen var inde på, at man etablerede »København – Sund By«.

Men selv om der er en lang række forskningsresultater og viden om dette, så er det ikke nødvendigvis det, der gør, at københavnernes sundhed bliver bedre. Det, jeg siger, er, at viden i sig selv ikke nødvendigvis behøver at betyde, at det kommer københavnernes til gavn. Det er klart, at potentielt ligger det der.

Når jeg siger det her, så er det, fordi jeg da også har meget stor sympati for, at der bliver oprettet et institut for folkesundhed. Men min største sympati ligger i, at der kommer praktiske handlinger, der gør, at københavnernes bliver sundere.

Jeg tror, at Borgerrepræsentationens medlemmer har forståelse for, at det er en meget speciel situation, jeg står i i aften. Borgmester Peter Martinussen var i dag inde på Kommunehospitalet for at redegøre for hele forløbet omkring, hvordan Kommunehospitalet skulle lukkes. Peter Martinussen havde ganske vist understreget, at der ikke måtte være presse til stede, jeg ved ikke rigtig hvorfor.

Men sandheden er i hvert fald, at der er en meget, meget trykket stemning på Kommunehospitalet blandt personalet. De konstaterer, at de løfter, man har givet både personalet og befolkningen, aldeles ikke er opfyldt. De sparekrav, der bliver lagt frem med hensyn til geriatri og reumatologi, kommer præcis til at vise det, som vi andre hele tiden har frygtet: At man er i gang med at maltraktere de pågældende fag.

Så derfor er det en meget, meget, meget speciel situation, hvor jeg er bekymret for at give opbakning til noget som helst i retning af Peter Martinussen og Socialdemokratiet, når man har været ude for de usandfærdigheder, som de har gjort for at lukke Kommunehospitalet som hospital.

Sandheden er jo, at Kommunehospitalet er et af de bedste hospitaler, vi har. Grete Henius siger, det bedste ville have været, hvis det kunne have været bevaret. Det er ombygget for 125 mill.kr., og aldrig nogen sinde får de ældre her i Danmark et så godt hospital.

Jeg er også nødt til at sige og være ærlig: Det her hospital kunne have været bevaret, hvis ikke mindst De Konservative havde skiftet mening og ikke overholdt det, som de havde lovet deres borgere, dengang de opstillede til valget i november 1997.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Jamen det er jo sandheden, det ved Grete Henius udmærket godt. Hvis flertallet for at bevare Kommunehospitalet herinde i Borgerrepræsentationen var blevet bevaret, så var det ikke blevet lukket, så havde vi ikke haft nødig at have denne diskussion. Ansvaret ligger jo entydigt på De Konservative samt de andre partier, der tiltuskede sig flertallet herinde ... (*Afbrydelse*). Nej, men lige så vel som andre. Jamen hvis Winnie Berndtson gerne vil på talerlisten, så synes jeg, hun skulle tage og markere.

Jeg tager denne diskussion, fordi det er og bliver en skandale, at man lukker Kommunehospitalet som hospital. Jeg skal gøre, hvad jeg kan, resten af mit liv til, at de mennesker, der svigter på det her punkt over for de ældre. Fordi hvis man endelig vil have forebyggelse, hvorfor bevarer man så ikke, at det både er et institut for forebyggelse og praksis derinde? I dag er det sådan, at vi har udmærkede faldprojekter blandt de ældre, hvor det har været godt. Vi har andre typer projekter, der godt kunne være der.

Det korrekte omkring det her ville have været, at man både havde et institut og et hospital og en udadgående linje til befolkningen. Det havde været det rigtige. Vi har ikke kun brug for et universitet. Vi har brug for, som jeg også sagde indledningsvis, at der er noget praktik.

Men De Konservative bl.a., Winnie Berndtson fra Socialdemokratiet er med til at forhindre ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja tak, Lars Hutters skal holde sig til emnet.

Lars Hutters (L): Nu kan det være nok. De andre har talt, så vil jeg også have lov til at tale ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jamen man skal holde sig til emnet. Lars Hutters skal holde sig til emnet, og så er du velkommen til at ...

Lars Hutters (L): Hvad var det for noget, der kom med hensyn til sundhedsminister og jeg ved ikke hvad? Jeg bliver afbrudt i min tale ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lars Hutters, du skal holde dig til emnet.

Lars Hutters (L): ... resten af aftenen. Det kan jeg godt sige dig.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jamen så bliver jeg jo nødt til at vise dig ned fra talerstolen, Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Jeg bliver da stående. Du må bære mig bort.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nej, du har 30 ...

Lars Hutters (L): Bare fordi jeg taler om noget, der har min interesse, Kommunehospitalet ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lars Hutters, du har 30 sekunder tilbage, og du må tale om det emne, der er på dagsordenen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Lars Hutters (L): ... jeg mener, den her sag skal derhen, og det er, at Kommnehospitalet ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lars Hutters, jeg bliver nødt til at bede dig gå ned fra talerstolen.

Lars Hutters (L): Jeg går ikke ned fra nogen talerstol.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jamen så bliver jeg nødt til at suspendere mødet, Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Så suspender mødet, jeg er da bedøvende ligeglad. Suspendere da mødet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Mødet er suspenderet.

Lars Hutters (L): Jeg er da bedøvende ligeglad. Alle andre har kunnet få lov til ... vi havde en, der bevægede sig 117 forskellige steder hen om holdninger ... fordi jeg tillader mig at sige, at hvis man endelig skal have noget forebyggelse, så skal man have forebyggelse, der bygges sammen med praksis, og jeg begynder at fortælle om, hvilken forebyggelse vi har haft omkring de ældre, så må jeg ikke ... hold fingrene for dig selv, vel vil jeg da ej. Gå ud og hent et glas vand til mig ...

Mødet suspenderedes kl. 21.05

Mødet genoptoges kl. 21.15

Lars Hutters (L): ... hvis det virkelig skulle være godt for københavnernes helbred, så havde det rigtige været både, at der var et institut, og at man havde bevaret typer af hospitalsbehandling og udadgående virksomhed til befolkningen.

Det var det, der var mit synspunkt, og det var det, jeg forsøgte at forklare. Derfor må jeg meddele, at vi naturligvis er kede af, at Kommnehospitalet skal lukkes som hospital, men vi må se realiteterne i øjnene. Derfor, hvis det ikke kan blive på anden måde, så ser vi selvfølgelig helst, som jeg indledte med, at det bliver bevaret i offentligt regi.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere i 1. runde. Vi går til 2. runde.

Grete Henius (C): Nu er det altså ikke en invitation til Lars Hutters til at komme op igen, men jeg synes nu lige, jeg må sige, for nu ikke simpelt hen at sige, hvad jeg sagde i 1. omgang, at det var svært for os Konservative at være med til at træffe beslutning om, hvad Kommnehospitalet skal bruges til, fordi vi hele vejen igennem, indtil vi kunne se, at slaget var tabt, har kæmpet for bevarelsen af Kommnehospitalet som geriatriisk hospital.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Da vi så, at konsekvensen af det ville blive, at HS' budget og dermed hele HS ville blive sprængt, var løbet altså kørt, slaget var tabt. Det må man i politik af og til affinde sig med, og hvis man ikke kan affinde sig med det, så må man i hvert fald erkende, at sådan forholder det sig, og sådan forholdt det sig også dengang.

Så der er ikke tale om, at De Konservative pludselig har skiftet standpunkt fra det standpunkt, vi hele tiden har haft. Vi ser fremdeles gerne, at Kommunehospitalet kan bevares som et geriatrisk hospital, men vi må også være så realistiske at se i øjnene, at det er der ikke flertal for.

Så kunne jeg selvfølgelig stå heroppe og råbe og skribe og slå i bordet og buldre i tovene, men det fører ikke til noget som helst, og det er i hvert fald yderst ukonstruktivt.

Disse var ordene.

Lars Hutters (L): Jeg ved ikke, hvorfor De Konservative ikke vil indrømme det, de har gjort. Men fakta er i hvert tilfælde, at der har været et flertal her i forsamlingen for at bevare Kommunehospitalet som hospital.

Det var noget, De Konservative gik til valg på, og det lykkedes som bekendt i november 1997. Der skulle være en afstemning her i september 1998 om det. Da havde De Konservative skiftet holdning, fordi de indgik et budgetforlig med Socialdemokraterne. Så enkelt er det.

Om det er konstruktivt eller ukonstruktivt? Jeg mener, det ikke er særlig konstruktivt for i hvert fald at bevare Kommunehospitalet. Jeg synes, man skal stå ved sit politiske ansvar og ærligt indrømme over for befolkningen, at De Konservative bærer et centertungt ansvar for, at vi i aften må konstatere, at der er brug for de bygninger til noget andet end til det hospital, som københavnernes helst ville have haft på det pågældende sted.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere, der har begæret ordet, og vi skal tage Grete Henius for en kort bemærkning, inden vi tager stilling til det, sagen her drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Grete Henius (C): Jeg kan ikke rigtig huske, for jeg hørte ikke rigtigt, hvad det var for et udtryk, Lars Hutters brugte. Jeg tror nok, han sagde »et centertungt ansvar«. Var det det? Ansvar for et eller andet, som du mente, vi bar. Nej, Lars Hutters, hvis det nu var det ord, du brugte. Jeg kender det ikke i den sammenhæng. Jeg kender ordene hver for sig.

Vi ville have båret et meget stort ansvar, hvis vi ikke havde stemt for HS' budget. Vi ville så have været med til at sprænge HS, som netop nu er færdig med at opbygge sine forskellige specialer på byens hospitaler til gavn for byens befolkning. Og det ville ikke være muligt at få gennemført de ting, altså HS ville simpelt hen ikke have kunnet eksistere uden et budget. Sådan forholder det sig.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er noget deja-vu over denne debat. En meget, meget kort bemærkning til Lars Hutters, og ellers må Lars Hutters og Grete Henius fortsætte den debat, der handler om en anden sag end den, der er på dagsordenen, uden for dette lokale.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Lars Hutter (L): Jamen jeg vil da ikke benægte, at De Konservative bærer et stort politisk ansvar for, at HS fortsætter med alle de ulykker, som HS nu er ansvarlig for, inklusive at man lukker Kommunehospitalet imod københavnernes vilje og til stor skade for de gamle i København.

Det er da helt rigtigt. Det store politiske ansvar for alle de ulykker skal jeg nok huske at nævne fremover, alle de ulykker, som HS er ansvarlig for, også den udemokratiske måde, HS optræder på.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): A. Benhaddou har tilkendegivet, at han trækker sit forslag. Jeg skal høre, om nogen ønsker at opretholde det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Jens Johansen (F) og **Marlene Krogh (F)** stillede følgende ændringsforslag: "Der udarbejdes rammelokalplan for den fremtidige anvendelse af kommunehospitalets område. Alle salgsbestræbelser standses, indtil rammelokalplanen er vedtaget. Det pålægges Københavns Kommunes repræsentanter i H:S bestyrelsen at følge denne beslutning."

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 16.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: O.

Bente Møller (Ø) stillede følgende underændringsforslag til et af **A. Benhaddou (D)** stillet ændringsforslag: Ordene "i Kommunehospitalets bygninger" udgår.

Underændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 16.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: O.

A. Benhaddou (D) tilkendegav, at det oprindeligt fremsatte ændringsforslag om at "Borgerrepræsentationen beslutter, at overborgmesteren tager kontakt til sundhedsministeren med henblik på at tilkendegive Københavns Kommunes opbakning til etablering af et Center for Folkesundhed og Velfærd i Kommunehospitalets bygninger" ønskedes trukket; ingen ønskede at opretholde ændringsforslaget.

Grete Henius (C) og **A. Benhaddou (D)** stillede følgende ændringsforslag: "Borgerrepræsentationen beslutter, at overborgmesteren tager kontakt til sundhedsministeren med henblik på at tilkendegive Københavns Kommunes interesse for etablering af et Center for Folkesundhed og Velfærd i Kommunehospitalets bygninger."

Ændringsforslaget blev godkendt med 29 stemmer imod 16.

For stemte: A, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Undlod at stemme: O.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. marts 1999

Hermed var forslaget til beslutning afgjort.

5) 91/99

Meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe i forbindelse med Karen Schmidts orlov om, at Lars Engberg midlertidigt udtræder som medlem af Bygge- og Teknikudvalget, og midlertidigt indtræder som nyt medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget, at Battal Tanriverdi midlertidigt indtræder som nyt medlem af Bygge- og Teknikudvalget i stedet for Lars Engberg, og som nyt medlem af Det Storkøbenhavnske Taxinævn i stedet for Karen Schmidt.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen

92/99

Meddelelse fra Venstres gruppe om, at Jarl Cordua Nielsen midlertidigt indtræder som medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget under Preben Bille-Brahe's orlov, og at Bent Christoffersen midlertidigt indtræder som medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget under Bente Frost orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Mødet sluttede kl. 21.30